

EUROPEISKA UNIONEN

EUROPAPARLAMENTET

RÅDET

**Strasbourg den 27 november 2024
(OR. en)**

**2022/0394(COD)
LEX 2417**

**PE-CONS 92/1/24
REV 1**

**CLIMA 225
ENV 576
AGRI 456
FORETS 157
ENER 269
IND 292
COMPET 608
CODEC 1412**

**EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING
OM INRÄTTANDE AV EN UNIONS RAM FÖR CERTIFIERING AV
PERMANENTA KOLUPPTAG, KOLINLAGRANDE MARKANVÄNDNING OCH
KOLLAGRING I PRODUKTER**

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2024/...

av den 27 november 2024

om inrättande av en unionsram för certifiering av permanenta kolupptag, kolinlagrande markanvändning och kollagring i produkter

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 192.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande²,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet³,

¹ EUT C 184, 25.5.2023, s. 83.

² EUT C 157, 3.5.2023, s. 58.

³ Europaparlamentets ståndpunkt av den 10 april 2024 (ännu inte offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 19 november 2024.

och av följande skäl:

- (1) I Parisavtalet som antagits inom ramen för Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar (UNFCCC) (*Parisavtalet*) som godkänts genom rådets beslut (EU) 2016/1841⁴, har det internationella samfundet enats om att hålla ökningen av den globala medeltemperaturen långt under 2 °C över förindustriell nivå och att fortsätta insatserna för att begränsa temperaturökningen till 1,5 °C över förindustriell nivå. Partskonferensen för UNFCCC antog även den 13 november 2021 klimatpakten från Glasgow där det konstateras att klimatförändringarnas effekter blir mycket mindre vid en temperaturökning på 1,5 °C jämfört med 2 °C, och beslutas att åtgärder ska vidtas för att begränsa temperaturökningen till 1,5 °C. Unionen och dess medlemsstater är parter i Parisavtalet och är starkt engagerade i att genomföra det genom att minska utsläppen av växthusgaser och öka kolupptaget.

⁴ Rådets beslut (EU) 2016/1841 av den 5 oktober 2016 om ingående, på Europeiska unionens vägnar, av Parisavtalet som antagits inom ramen för Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändring (EUT L 282, 19.10.2016, s. 1).

- (2) Globalt sett pekar rapporter från den mellanstatliga klimatpanelen (IPCC) på att det nu är mindre sannolikt att vi kan begränsa den globala uppvärmningen till under 1,5 °C såvida det inte sker snabba och omfattande minskningar av de globala växthusgasutsläppen under resten av detta årtionde och de kommande årtiondena. Det står också tydligt i IPCC:s rapport att upptag av koldioxid oundvikligen krävs för att motverka restutsläpp som är svåra att minska, om det ska gå att uppnå nettonollutsläpp av koldioxid eller växthusgaser. Detta kommer att kräva storskalig användning av hållbara verksamheter för att avlägsna koldioxid från atmosfären och förvaring av den på ett hållbart sätt i geologiska reservoarer, i reservoarer på land eller i haven, inbegripet världshaven, eller i långvariga produkter. I dagsläget och med den nuvarande politiken är unionen inte på väg att åstadkomma de kolupptag som krävs: kolupptaget i terrestra ekosystem har minskat på senare år och det sker för närvarande inget betydande kolupptag inom industrin i unionen.

- (3) Denna förordning syftar till att utveckla en frivillig unionsram för certifiering av permanenta kolupptag, kolinlagrande markanvändning och kollagring i produkter (*unionsramen för certifiering*) för att underlätta och uppmuntra kolupptag och minskade utsläpp från mark av hög kvalitet, med full respekt för unionens biologiska mångfald och målen om nollförorening som ett komplement till varaktiga minskningar av utsläppen från källor inom alla sektorer. Unionsramen för certifiering kommer alltså att vara ett verktyg för uppnåendet av unionsmålen enligt Parisavtalet, i synnerhet det kollektiva uppnåendet senast 2050 av det mål om klimatneutralitet som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119⁵. Alla kolupptag och alla minskningar av utsläpp från mark som är certifierade inom unionsramen för certifiering bör bidra till uppnåendet av unionens nationellt fastställda bidrag och dess klimatmål. För att undvika dubbelräkning bör dessa kolupptag och minskningar av utsläpp från mark inte bidra till tredjeparters nationellt fastställda bidrag eller internationella ordningar för efterlevnad. Unionen har också förbundit sig till negativa utsläpp efter 2050. Ett viktigt instrument för att förbättra kolupptaget i terrestra ekosystem är Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/841⁶, om inbegripande av utsläpp och upptag av växthusgaser från markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk i ramen för klimat- och energipolitiken fram till 2030, som sätter ett mål för unionens nettoupptag på 310 miljoner ton koldioxidekvivalenter senast 2030, och tilldelar mål till varje medlemsstat.

⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119 av den 30 juni 2021 om inrättande av en ram för att uppnå klimatneutralitet och om ändring av förordningarna (EG) nr 401/2009 och (EU) 2018/1999 (*europsk klimatlag*) (EUT L 243, 9.7.2021, s. 1).

⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/841 av den 30 maj 2018 om inbegripande av utsläpp och upptag av växthusgaser från markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk i ramen för klimat- och energipolitiken fram till 2030 och om ändring av förordning (EU) nr 525/2013 och beslut nr 529/2013/EU (EUT L 156, 19.6.2018, s. 1).

- (4) I sitt meddelande av den 6 februari 2024 med titeln *Mot en ambitiös industriell koldioxidhantering för EU* planerar kommissionen en utvärdering av de övergripande målen för de koldioxidupptag som krävs för unionens klimatambition för 2040 samt för att uppnå målet om klimatneutralitet senast 2050 och därefter negativa utsläpp, utarbetande av policyalternativ och stödmekanismer för industriella koldioxidupptag, inbegripet om och hur de ska redovisas i unionens utsläppshandelssystem, och parallellt med detta främjande av unionens forskning och innovation inom samt tidiga demonstrationer av ny industrideknik för att avlägsna koldioxid, inom ramen för Horisont Europa, som är det ramprogram för forskning och innovation som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/695⁷, och innovationsfonden, som inrättats genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG⁸. Dessutom är det lämpligt att kommissionen utvärderar alternativen för unionens mål för kolupptag, däribland genom att tydligt fastställa ett särskilt mål för permanenta kolupptag.

⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/695 av den 28 april 2021 om inrättande av Horisont Europa – ramprogrammet för forskning och innovation, om fastställande av dess regler för deltagande och spridning och om upphävande av förordningarna (EU) nr 1290/2013 och (EU) nr 1291/2013 (EUT L 170, 12.5.2021, s. 1).

⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom unionen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG (EUT L 275, 25.10.2003, s. 32).

- (5) En harmoniserad unionsram för certifiering förväntas stärka miljöintegriteten och insynen i permanenta kolupptag, kolinlagrande markanvändning och kollagring i produkter samt främja förtroendet för certifieringen av dem samtidigt som de relaterade administrativa kostnaderna minskar. Att unionsramen för certifiering är frivillig betyder att befintliga och nya offentliga och privata certifieringssystem kommer att kunna ansöka om kommissionens erkännande enligt denna förordning men inte kommer att ha någon skyldighet att göra det för att bedriva verksamhet i unionen.
- (6) Förordning (EU) 2021/1119 fastställer också ett bindande klimatmål för unionen om en inhemsk nettominskning av växthusgasutsläppen med minst 55 % till 2030, jämfört med 1990. Nettoupptaget bidrar till unionens klimatmål för 2030 på högst 225 miljoner ton koldioxidekvivalenter, i syfte att säkerställa tillräckliga begränsningsinsatser fram till 2030.
- (7) Unionsramen för certifiering kommer att stödja utvecklingen av permanenta kolupptag, kolinlagrande markanvändning och kollagring i produkter i unionen som leder till otvetydig positiv klimatpåverkan, samtidigt som grön målning undviks. När det gäller kolinlagrande markanvändning bör unionens certifieringsram också främja spridning av verksamheter som genererar sidovinster för den biologiska mångfalden, och därigenom bidra till att uppfylla de mål för naturrestaurering som fastställs i unionsrätten.

- (8) Det är lämpligt att unionsramen för certifiering också uppmuntrar till forskning och innovation, inbegripet genom att betona de relevanta forskningsprogrammets roll i syfte att underlätta marknadstillträdet för ny teknik. I detta avseende uppmuntras kommissionen och medlemsstaterna att inleda ett tvärvetenskapligt samarbete med deltagande av nationella och regionala forskningsinstitut, forskare, jordbrukare och små och medelstora företag.
- (9) För att stödja verksamhetsutövare som är villiga att anstränga sig ytterligare för att öka kolupptaget eller minska utsläppen från mark på ett hållbart sätt, bör det i unionsramen för certifiering tas hänsyn till de olika typerna av verksamheter, deras särdrag och tillhörande miljöpåverkan. Därför bör det i denna förordning ges tydliga definitioner av permanenta kolupptag, kolinlagrande markanvändning och kollagring i produkter, och andra inslag i unionsramen för certifiering. Dess tillämpningsområde bör omfatta verksamheter som stärker kollagring i geologiska reservoarer, i reservoarer på land eller i haven, inbegripet världshaven, och i produkter. Verksamheterna bör innefatta en eller flera metoder eller processer för avlägsnande av kol ur atmosfären. Vissa verksamheter, till exempel sådana som bygger på användning av biokol, kan resultera i olika slags nettovinster vid kolupptag och kollagring av olika varaktighet, beroende på de särskilda förhållanden under vilka verksamheten bedrivs. Följaktligen bör lämpliga tillsyns- och ansvarsregler fastställas i de tillämpliga certifieringsmetoder som ska inrättas på unionsnivå enligt denna förordning.

- (10) När det gäller kolinlagrande markanvändning kan relevanta verksamheter inbegripa metoder och processer som utförs i marina och kustnära ekosystem. Relevanta verksamheter kan också inbegripa metoder eller processer som minskar växthusgasutsläppen från mark eller som leder till minskade kolutsläpp i atmosfären från markkolpooler som förtecknas i avsnitt B leden e och f i bilaga I till förordning (EU) 2018/841, vilket till exempel är fallet för verksamheter som förbättrar markskötseln eller återställer förstörda torvmarker. Dessutom bör minskade utsläpp från jordbruksmark, som motsvarar IPCC:s källkategori jordbruk, underkategori jordbruksmark, enligt vad som rapporteras i tabell 3.D i tabellerna med det gemensamma rapporteringsformatet enligt UNFCCC:s rapporteringsriktlinjer för parternas årliga inventeringar enligt bilaga I till den konventionen, också tas med vid kvantifieringen av verksamheter för kolinlagrande markanvändning förutsatt att dessa minskade utsläpp följer av en verksamhet som totalt sett minskar utsläppen av kol från markkolpooler eller ökar kolupptagen i biogena kolpooler. Motsatsvis bör verksamhet som varken leder till kolupptag eller minskade utsläpp från mark, såsom projekt för undvikande av avskogning eller projekt för förnybar energi, inte inkluderas i tillämpningsområdet för unionsramen för certifiering.

- (11) I denna förordning bör det fastställas krav för när kolupptag och minskning av utsläpp från mark kan komma i fråga för certifiering enligt unionsramen för certifiering. Därför bör kolupptag och minskning av utsläpp från mark kvantifieras på ett korrekt och stabilt sätt, och bör endast härröra från verksamheter som ger upphov till nettovinst vid kolupptag eller nettovinst vid minskning av utsläpp från mark, som uppvisar additionalitet, och som syftar till att säkerställa långsiktig lagring av kol. De bör inte orsaka betydande skada på miljön och bör kunna generera en sidovinst vad avser hållbarhetsmål. Kolupptag och minskningar av utsläpp från mark bör underställas revision av oberoende tredje part som utförs av certifieringsorgan för att säkerställa att certifieringsprocessen är trovärdig och tillförlitlig. Dessutom bör regler fastställas i denna förordning för utfärdande och användning av certifierade enheter.

- (12) Direktiv 2003/87/EG innehåller obligatoriska unionsregler för prissättning av koldioxid, vilka reglerar behandlingen av utsläpp från verksamheter som omfattas av det direktivet. Denna förordning bör inte påverka direktiv 2003/87/EG, förutom när det gäller certifiering av avskiljning och lagring av koldioxidutsläpp från biobränslen, flytande biobränslen och biomassabränslen som uppfyller de hållbarhetskriterier och kriterier för minskade växthusgasutsläpp som fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001⁹, med eventuella nödvändiga anpassningar för tillämpning enligt direktiv 2003/87/EG, enligt vad som anges i de genomförandeakter som avses i artikel 14 i direktiv 2003/87/EG, i enlighet med bilaga IV till direktiv 2003/87/EG.
- (13) En verksamhet bör resultera i en nettovinst vid kolupptag eller nettovinst vid minskning av utsläpp från mark som därmed visar att den ger positiv klimatpåverkan. Nettovinsten vid kolupptaget eller nettovinsten vid minskningen av utsläppet från mark bör kvantifieras enligt följande två steg.

⁹ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001 av den 11 december 2018 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor (EUT L 328, 21.12.2018, s. 82).

- (14) Det första steget vid kvantifiering av nettovinsten vid kolupptaget eller nettovinsten vid minskningen av utsläppet från mark bör bestå i att verksamhetsutövare kvantifierar den mängd additionella kolupptag eller minskningar av utsläpp från mark som härrör från en verksamhet jämfört med ett referensscenario. När det gäller kolinlagrande markanvändning bör sättet att kvantifiera kolupptag eller minskade utsläpp från mark säkerställa att eventuella kolutsläpp som inträffar i en kolpool beaktas på lämpligt vis när verksamhetens nettovinst kvantifieras. Certifieringsmetoderna bör fastställa standardiserade referensscenarier som i hög grad bör återspegla standardprestandan för jämförbara metoder och processer under liknande sociala, ekonomiska, miljömässiga, regleringsmässiga och tekniska förhållanden och ta hänsyn till den geografiska kontexten, inbegripet lokala mark- och klimatförhållanden samt regleringsmässiga villkor. Detta tillvägagångssätt för att fastställa de standardiserade referensscenarierna bör vara att föredra, eftersom det säkerställer objektivitet, minimerar efterlevnadskostnaderna och andra förvaltningskostnader samt positivt erkänner insatserna från pionjärer som redan ägnat sig åt verksamheter som kan bli aktuella. När det gäller kolinlagrande markanvändning bör endast metoder och processer som går längre än standardpraxis certifieras. Således bör en specifik verksamhet inom kolinlagrande markanvändning inte belönas om den redan används i stor utsträckning inom en region med liknande mark- och klimatförhållanden och regleringsmässiga villkor. De standardiserade referensscenarierna bör säkerställa att så snart en verksamhet blir standardpraxis kan den inte längre bli föremål för certifiering. I detta syfte bör kommissionen åtminstone vart femte år se över och vid behov uppdatera de standardiserade referensscenarierna mot bakgrund av förändrade regleringsmässiga omständigheter och senast tillgängliga vetenskapliga rön för att återspegla den sociala, ekonomiska, miljömässiga, regleringsmässiga och tekniska utvecklingen och uppmuntra till ökad ambition över tid i linje med Parisavtalet. Dessutom bör användning av tillgänglig digital teknik, inbegripet elektroniska databaser och geografiska informationssystem, fjärranalys, nya system för kvantifiering av kolflöden på fältnivå, artificiell intelligens och maskininlärning samt elektroniska kartor, främjas för att minska kostnaderna för att fastställa standardiserade referensscenarier och säkerställa att övervakningen av verksamheter är robust. När det inte är möjligt att fastställa sådana standardiserade referensscenarier kan emellertid ett verksamhetsspecifikt referensscenario baserat på verksamhetsutövarens individuella prestanda användas. Om inte annat anges i de tillämpliga certifieringsmetoderna bör verksamhetsutövaren i början av varje verksamhetsperiod uppdatera de verksamhetsspecifika referensscenarierna.

- (15) Det andra steget vid kvantifiering av nettovinsten bör bestå i subtrahering av relaterade växthusgasutsläpp som genereras under verksamhetens livscykel och i samband med att verksamheten genomförs. Till de relevanta växthusgasutsläpp som bör tas i beaktande hör direkta utsläpp, såsom de som uppkommer genom användning av gödningsmedel, kemikalier, bränsle eller energi, andra insatsvaror och transporter eller indirekta utsläpp, såsom de som uppkommer genom förändrad markanvändning med påföljande risker för livsmedelstryggheten till följd av omflyttning inom jordbruksproduktionen eller förskjutningseffekter till följd av konkurrerande efterfrågan på förnybar energi eller spillvärme. Varje ökning av växthusgasutsläppen som kan tillskrivas genomförandet av verksamheten bör på lämpligt sätt dras av från nettovinsten vid kolupptag eller nettovinsten vid minskning av utsläpp från mark, i enlighet med de tekniska regler som fastställs i de tillämpliga certifieringsmetoderna. Minskningar av växthusgasutsläppen till följd av att verksamheten genomförs, med undantag av minskade utsläpp från jordbruksmark, bör inte tas i beaktande vid kvantifiering av nettovinsten vid kolupptag eller nettovinsten vid minskning av utsläpp från mark, utan bör betraktas ge en sidovinst för hållbarhetsmålet att begränsa klimatförändringarna och rapporteras på certifikaten om efterlevnad. Sådana minskningar av växthusgasutsläpp, liksom övriga sidovinsterna för hållbarheten, kan höja värdet på de certifierade kolupptagen eller minskningarna av utsläpp från mark.

- (16) Verksamhetsutövare som driver sådan verksamhet som omfattas av denna förordning bör innefatta varje fysisk eller juridisk person eller offentligt organ som driver eller kontrollerar en verksamhet, eller som har fått avgörande ekonomisk makt över verksamhetens tekniska funktion delegerad till sig. När det gäller kolinlagrande markanvändning bör definitionen av *verksamhetsutövare* tillämpas på *jordbrukare* enligt definitionen i artikel 3.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/2115¹⁰ på varje annan driftsledare för en verksamhet i en land- eller kustmiljö, på en skogsägare eller skogsmästare enligt definitionen i nationell rätt, eller på ett behörigt offentligt organ. Verksamhetsutövargrupp bör omfatta varje rättslig enhet som företräder minst två verksamhetsutövare, inbegripet kooperativ eller producentorganisationer eller producentgrupper, och säkerställa att dessa verksamhetsutövare efterlever den här förordningen.

¹⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/2115 av den 2 december 2021 om fastställande av regler om stöd för de strategiska planer som medlemsstaterna ska upprätta inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken (strategiska GJP-planer) och som finansieras av Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) och Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) samt om upphävande av förordningarna (EU) nr 1305/2013 och (EU) nr 1307/2013 (EUT L 435, 6.12.2021, s. 1).

- (17) En verksamhet ger en nettovinst vid kolupptag när kolupptagen utöver referensscenariot överstiger varje ökning av växthusgasutsläpp som hör samman med genomförandet av den verksamheten. I händelse av permanenta kolupptag genom att kol injiceras under jord, bör exempelvis mängden permanent lagrat kol överstiga de energirelaterade växthusgasutsläppen från industriprocessen. På samma sätt ska, när det gäller minskningar av utsläpp från mark från kolinlagrande markanvändning, nettovinsten vid minskning av utsläpp från mark vara positiv om minskningarna av utsläpp från mark jämfört med referensscenariot överstiger eventuella ökningarna av växthusgasutsläpp som hör samman med genomförandet av den verksamheten. Verksamheter för kolinlagrande markanvändning förbättrar i allmänhet markkvaliteten, vilket har en positiv inverkan på markens motståndskraft och produktivitet, men under vissa förhållanden skulle de också kunna leda till minskad livsmedelsproduktion och följaktligen medföra koldioxidläckage till följd av indirekt förändrad markanvändning, och de tillhörande indirekta utsläppen bör följaktligen beaktas. Det kol som avskiljs och lagras genom beskogning eller minskning av utsläpp från mark genom återvätning av torvmarker bör överstiga utsläppen från de maskiner som används för att utföra verksamheten eller de indirekta utsläpp genom förändrad markanvändning som skulle kunna orsakas av koldioxidläckage.

- (18) Kolupptag och minskningar av utsläpp från mark samt tillhörande åtföljande direkta och indirekta växthusgasutsläpp bör kvantifieras på ett relevant, konservativt, exakt, fullständigt, konsekvent, transparent och jämförbart sätt. Osäkerheter i kvantifieringen bör vederbörligen rapporteras och redovisas på ett konservativt sätt för att minska risken för överskattning av den mängd koldioxid som avlägsnas ur atmosfären eller för underskattning av den mängd direkta och indirekta växthusgasutsläpp som en verksamhet genererar. Tillfälliga kolupptag och minskningar av utsläpp från mark som härrör från kolinlagrande markanvändning bör kvantifieras mycket noggrant för att säkerställa högsta kvalitet och minimera osäkerhetsmomenten; i de fall detta är möjligt bör kvantifieringen ske på grundval av användningen av tier 3-metoder i enlighet med 2006 års IPCC-riktlinjer för nationella inventeringar av växthusgaser och finjusteringar av dessa IPCC-riktlinjer från 2006. För att ge incitament till synergier mellan unionens mål för klimat och mål för biologisk mångfald behövs det dessutom krav på skärpt markövervakning, för att bidra till att skydda naturbaserade kolupptag och göra dem mer motståndskraftiga i hela unionen. Övervakningen av utsläpp och upptag behöver nogga återspegla dessa synergier, bör grunda sig på en lämplig kombination av mätningar på plats och fjärranalys eller modellering i enlighet med reglerna i de tillämpliga certifieringsmetoderna, bör på bästa sätt utnyttja den avancerade teknik som finns tillgänglig i unionsprogram, såsom Copernicusdelen av unionens rymdprogram som inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/696¹¹, bör fullt ut utnyttja redan befintliga verktyg och bör säkerställa samstämmighet med de nationella inventeringarna av växthusgaser.

¹¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/696 av den 28 april 2021 om inrättande av unionens rymdprogram och Europeiska unionens rymdprogrambyrå och om upphävande av förordningarna (EU) nr 912/2010, (EU) nr 1285/2013 och (EU) nr 377/2014 och beslut nr 541/2014/EU (EUT L 170, 12.5.2021, s. 69).

- (19) När det gäller valet av metoder som är relevanta för beräkningen av utsläpp och upptag av växthusgaser bör, när så är tillämpligt, en konservativ metod tillämpas i enlighet med 2006 års IPCC-riktlinjer för uppskattningar vid nationella inventeringar av växthusgaser. Detta innebär att de metoder som används bör leda till konservativa uppskattningar av utsläpp eller upptag så att utsläppen inte underskattas och upptagen inte överskattas.
- (20) Unionsramen för certifiering bör ge incitament till verksamheter som är additionella, det vill säga som går längre än standardpraxis. Dessa verksamheter bör alltså gå längre än lagstadgade krav på en enskild verksamhetsutövers nivå, dvs. verksamhetsutövare bör utföra sådana verksamheter som de inte redan är ålagda genom tillämplig lagstiftning. Dessutom bör verksamheter bli ekonomiskt bärkraftiga till följd av certifieringens incitamentseffekt. En sådan effekt föreligger när de incitament som skapas genom de potentiella intäkterna till följd av certifieringen förändrar verksamhetsutövarnas beteende på ett sådant sätt att de ägnar sig åt den additionella verksamheten för att uppnå additionella koluttag eller minskningar av utsläpp från mark.
- (21) Ett standardiserat referensscenario bör återspegla de lagstiftnings- och marknadsförhållanden där verksamheten äger rum. Om en verksamhet åläggs verksamhetsutövare genom tillämplig lagstiftning, eller om den inte behöver några incitament för att äga rum, kommer dess prestanda att återspeglas i sådana standardiserade referensscenarier. Av den anledningen bör en verksamhet som medför koluttag eller minskningar av utsläpp från mark som går utöver ett sådant referensscenario antas vara additionell. Användningen av ett standardiserat referensscenario skulle alltså göra det enklare för verksamhetsutövare att påvisa additionalitet och det skulle minska den administrativa bördan i certifieringsprocessen, något som är särskilt viktigt för småskaliga verksamhetsutövare.

- (22) Atmosfäriskt eller biogent kol som avskiljs och lagras genom permanenta kolupptag, kolinlagrade markanvändning eller kollagring i produkter riskerar att släppas tillbaka ut i atmosfären igen av naturliga eller antropogena orsaker. Verksamhetsutövare bör därför vidta alla relevanta förebyggande åtgärder för att begränsa dessa risker och vederbörligen övervaka huruvida kol fortsätter lagras under den övervakningsperiod som är fastställd för den aktuella verksamheten. Hur länge den certifierade enheten ska vara giltig bör bero på hur länge lagringen förväntas vara och på de olika riskerna för återgång vid varje given verksamhet. Permanenta kolupptag ger tillräcklig visshet om en mycket lång varaktighetstid för lagringen, dvs. en varaktighetstid på åtskilliga århundraden. Produkter med permanent kemiskt bundet kol uppvisar låg eller ingen risk för kolutsläpp. Kolinlagrande markanvändning och kollagring i produkter är mer utsatta för risken att kol frivilligt eller ofrivilligt släpps ut i atmosfären. För att räkna med den risken bör giltigheten för koldioxidbindningsenheten för kolinlagrande markanvändning och enheten för kollagring i produkter underställas ett utgångsdatum som sammanfaller med slutet på den relevanta övervakningsperioden, som bör täcka åtminstone 35 år för kollagring i produkter. Därefter bör det kol som avskilts och lagrats betraktas som utsläppt i atmosfären, såvida inte verksamhetsutövaren eller verksamhetsutövargruppen åtar sig att förlänga övervakningsperioden. Certifieringsmetoderna bör främja förlängningen av övervakningsperioden för de relevanta verksamheterna inom kolinlagrande markanvändning, i syfte att säkerställa att den avskilda koldioxiden på lång sikt lagras i mark eller biomassa och att ge ekonomiska incitament för verksamhetsutövare inom kolinlagrande markanvändning. Det är därför lämpligt att certifieringsmetoderna ger verksamhetsutövare incitament att förlänga övervakningsperioden flera gånger i syfte att lagra avskilt kol under åtminstone flera decennier.

- (23) Utöver de åtgärder som vidtas för att minimera risken att kol släpps ut i atmosfären under övervakningsperioden, bör certifieringsmetoderna omfatta lämpliga ansvarsmekanismer för att behandla fall av återgång. Certifieringsmetoderna bör också innefatta regler för att hantera risken för att ansvarsmekanismerna fallerar. Sådana mekanismer kan innefatta kollektiva buffertar och förskotts försäkringar. För att undvika överlappande reglering bör ansvarsmekanismer beträffande geologisk lagring och koldioxidläckage samt relevanta korrigerande åtgärder som redan har fastställts i direktiv 2003/87/EG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/31/EG¹² vara tillämpliga. För att säkerställa regelöverensstämmelse bör de tillämpliga certifieringsmetoderna dessutom innefatta övervakningsregler och ansvarsmekanismer som är förenliga med de regler om permanent kemiskt bundet kol i produkter som fastställs i delegerade akter antagna enligt direktiv 2003/87/EG.

¹² Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/31/EG av den 23 april 2009 om geologisk lagring av koldioxid och ändring av rådets direktiv 85/337/EEG, Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG, 2001/80/EG, 2004/35/EG, 2006/12/EG och 2008/1/EG samt förordning (EG) nr 1013/2006 (EUT L 140, 5.6.2009, s. 114).

- (24) Verksamheterna permanent kolupptag, kolinlagrande markanvändning och kollagring i produkter har stark potential att ge hållbarhetslösningar som alla vinner på, även om kompromisser inte kan uteslutas. Det är därför lämpligt att fastställa minimikrav på hållbarhet för att säkerställa att dessa verksamheter inte orsakar betydande skada på miljön och kan generera sidovinster för målen om begränsning av och anpassning till klimatförändringarna, skydd och återställande av biologisk mångfald och ekosystem, inbegripet markhälsa, samt undvikande av markförstöring, hållbar användning och skydd av vatten och marina resurser, omställning till en cirkulär ekonomi, inklusive effektiv användning av hållbart anskaffade biobaserade material, och förebyggande och begränsning av föroreningar. Kolinlagrande markanvändning bör åtminstone generera sidovinster för målet om skydd och återställande av biologisk mångfald och ekosystem, inbegripet markhälsa samt undvikande av markförstöring. Dessa minimihållbarhetskrav bör ta hänsyn till konsekvenserna av verksamheten både inom och utanför unionen och till de lokala förhållandena, och, när så är lämpligt, följa de tekniska granskningskriterierna för principen om att *inte orsaka betydande skada* och stå i överensstämmelse med de kriterier för hållbarheten och för minskade växthusgasutsläpp för råvaror från biomassa från skogsbruk och jordbruk som fastställs i direktiv (EU) 2018/2001. Metoder som har skadlig inverkan på den biologiska mångfalden, såsom skogsmonokulturer som har skadlig inverkan på den biologiska mångfalden, bör inte kunna komma ifråga för certifiering.

- (25) Jordbruks- och skogsbruksmetoder som avlägsnar koldioxid från atmosfären eller minskar utsläpp från mark bidrar till klimatneutralitetsmålet och bör belönas, genom den gemensamma jordbrukspolitiken eller andra offentliga eller privata initiativ. I synnerhet bör i denna förordning beaktas sådana jordbruks- och skogsbruksmetoder som avses i kommissionens meddelande av den 15 december 2021 om hållbara kretslopp för kol, inbegripet verksamheter inom beskogning, återbeskogning och hållbart skogsbruk; trädjordbruk och andra former av blandjordbruk; användning av fång- och mellangrödor, reducerad jordbearbetning samt ökning av landskapselement; omställning av åkermark till träda eller arealuttag till permanent gräsmark samt återställande av torvmark och våtmark. När kommissionen utvecklar certifieringsmetoder inom ramen för kolinlagrande markanvändning bör den ta hänsyn till behovet av att bidra till att säkerställa livsmedelstryggheten, behovet av att främja skyddet och återställandet av biologisk mångfald och ekosystem, och behovet av att undvika förvärvande av mark för spekulativa ändamål som leder till negativa effekter på landsbygdssamhällen, samt behovet av att respektera rättigheterna för lokalsamhällen och ursprungsbefolkningar som påverkas av denna verksamhet, i förekommande fall i enlighet med nationell rätt, både inom och utanför unionen. Kommissionen bör främja de verksamheter som har störst potential att ge positiva sidovinsterna för den biologiska mångfalden, samt beakta den långsiktiga skogsstrukturen, de kolpoolernas långsiktiga stabilitet, ekosystemens hälsa, motståndskraften och risken för naturliga störningar.

- (26) Verksamhetsutövare eller verksamhetsutövargrupper bör kunna rapportera sidovinster som bidrar till hållbarhetsmålen utöver minimikraven för hållbarhet. Därför bör deras rapportering stämma överens med de certifieringsmetoder, anpassade efter de olika verksamheterna för kolupptag, som kommissionen har utarbetat. Certifieringsmetoderna bör i möjligaste mån ge incitament till att generera sidovinster för den biologiska mångfalden som går längre än minimikraven för hållbarhet, i syfte att skapa en marknadspremie för de certifierade enheterna, till exempel genom att inkludera positiva förteckningar över verksamheter som bedöms generera sidovinster. Dessa ytterligare sidovinster skulle ge de certifierade enheterna ett högre ekonomiskt värde och skulle leda till högre intäkter för verksamhetsutövarna. Med detta i åtanke är det lämpligt att kommissionen prioriterar att utarbeta anpassade certifieringsmetoder för kolinlagrande markanvändning som ger betydande sidovinster för den biologiska mångfalden och bidrar till hållbar förvaltning av jordbruksmark och skog.

- (27) Kommissionen bör genom delegerade akter utarbeta detaljerade certifieringsmetoder för de olika typer av verksamheter som föreskrivs i denna förordning med beaktande av deras specifika särdrag för att göra det möjligt för verksamhetsutövare att på ett standardiserat, verifierbart, kostnadseffektivt och jämförbart sätt tillämpa de kvalitetskriterier som fastställs i denna förordning. Dessa metoder bör säkerställa en stabil och transparent certifiering av den nettovinst vid kolupptag eller vid minskning av utsläpp från mark som genereras genom verksamheten, samtidigt som de undviker oproportionerliga administrativa bördor för verksamhetsutövare eller verksamhetsutövargrupper, i synnerhet för småskaliga jordbrukare samt småskaliga skogsägare och skogsförvaltare, särskilt genom att tillåta tillämpning av förenklade regler för certifiering och revision såsom reglerna om grupprevision. Dessa metoder bör utarbetas i nära samråd med den expertgrupp om kolupptag som inrättats av kommissionen och alla andra intresserade aktörer. Metoderna bör vara grundade på den bästa tillgängliga vetenskapliga bevisningen, bygga på befintliga offentliga och privata system och metoder för certifiering av kolupptag eller minskningar av utsläpp från mark, samt ta hänsyn till alla relevanta standarder och regler som antagits på unionsnivå och nationell nivå.

- (28) Med tanke på behovet av att snabbt öka kolupptaget i unionen bör kommissionen i det första skedet av utvecklingen av certifieringsmetoder prioritera följande verksamheter: verksamheter som är mest mogna, som kan generera sidovinster i fråga om hållbarhet eller med avseende på vilka unionsrätt som är relevant för utvecklingen av dessa metoder redan har antagits; kolinlagrande markanvändning som bidrar till en hållbar förvaltning av jordbruksmark, skog och den marina miljön samt verksamheter som lagrar kol i träbaserade och biobaserade byggprodukter. Innovationsfonden innehåller regler som är relevanta för utvecklingen av certifieringsmetoder för bioenergi med avskiljning och lagring av kol och direkt luftavskiljning. För att undvika en ohållbar efterfrågan på råvaror från biomassa bör de ekonomiska fördelarna med certifieringen inte leda till att en bioenergianläggnings kapacitet ökar mer än vad som är nödvändigt för genomförandet av avskiljningen och lagringen av kol. Det är lämpligt att certifieringsmetoder som rör verksamheter för lagring av kol i den marina miljön, inbegripet världshaven, tar hänsyn till internationella framsteg när det gäller rapportering av kolupptag och senast tillgängliga vetenskapliga rön och, när sådana finns att tillgå, slutsatser i kommissionens rapport som utarbetas enligt artikel 17.2 i förordning (EU) 2018/841. För att främja en hållbar och effektiv användning av begränsade biomassaresurser är det dessutom lämpligt att certifieringsmetoderna för verksamheter som använder biomassa säkerställer att principen om kaskadanvändning av biomassa i enlighet med artikel 3.3 i direktiv (EU) 2018/2001 tillämpas, samtidigt som man förlitar sig på befintliga regler och förfaranden och undviker dubbelarbete. Reglerna för de nationella myndigheternas genomförande av denna princip fastställs i artikel 3.3, 3a och 3b i det direktivet.

- (29) För att säkerställa att certifieringsprocessen är trovärdig och tillförlitlig bör verksamheterna underställas en oberoende tredje parts revision som utförs av certifieringsorgan. I synnerhet bör alla verksamheter innan de genomförs genomgå en inledande certifieringsrevision, där det verifieras att de efterlever de kvalitetskriterier som fastställs i denna förordning, inklusive korrekt kvantifiering av de förväntade nettovinsterna. Alla verksamheter bör också genomgå regelbundna omcertifieringsrevisioner minst vart femte år, eller i annat fall oftare enligt vad som anges i den tillämpliga certifieringsmetoden baserat på den relevanta verksamhetens särdrag. Vid omcertifieringsrevisionerna bör det kontrolleras att verksamheten uppfyller kvalitetskriterierna i denna förordning och verifiera den nettovinst vid kolupptag eller vid nettominskning av utsläpp från mark som verksamheten ger upphov till. En omcertifieringsrevision bör utmynna i att certifieringsorganet utfärdar en revisionsrapport med en sammanfattning och, när så är lämpligt, ett uppdaterat certifikat om efterlevnad. Omcertifieringsrevisioner bör kunna genomföras oftare, inbegripet årligen, för alla verksamheter, särskilt verksamheter för kolinlagrande markanvändning. För att minska de administrativa kostnaderna för certifiering och omcertifiering bör verksamhetsutövare kunna använda tillförlitlig geografisk information som tillhandahålls av utbetalande organ genom det identifieringssystem för jordbruksskiften som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/2116¹³. Kommissionen bör därför anta genomförandeakter för att fastställa strukturen, formatet och de tekniska specifikationerna för en verksamhetsplan inbegripet en övervakningsplan, och för revisionsrapporterna vid certifiering och omcertifiering.

¹³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/2116 av den 2 december 2021 om finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitiken och om upphävande av förordning (EU) nr 1306/2013 (EUT L 435, 6.12.2021, s. 187).

- (30) För att kostnadseffektivt införa begränsningsåtgärder och för att verksamhetsutövare inom kolinlagrande markanvändning ska satsa på kolinlagrande markanvändning behöver de bättre kunskap, verktyg och metoder som gör det lättare att utvärdera och optimera de certifierade kolupptagen och minskningarna av utsläpp från mark. Detta är särskilt relevant för unionens småskaliga jordbrukare eller småskaliga skogsägare och skogsförvaltare som ofta saknar den kunskap och expertis som krävs för att genomföra verksamheter inom kolinlagrande markanvändning och uppfylla de kvalitetskriterier och tillhörande certifieringsmetoder som krävs. Därför är det lämpligt att kräva att producentorganisationerna gör det lättare att tillhandahålla relevanta rådgivningstjänster till sina medlemmar. Bland annat den gemensamma jordbrukspolitiken och nationellt statligt stöd kan vara ett sätt att tillhandahålla ekonomiskt stöd till interaktiva innovationsprojekt tillsammans med jordbrukare samt skogsägare och skogsförvaltare, och tillhandahållandet av rådgivningstjänster, kunskapsutbyte, utbildning och informationsinsatser.

- (31) I sitt meddelande av den 6 februari 2024 med titeln *Att säkra vår framtid – Europas klimatmål för 2040 och vägen mot klimatneutralitet senast 2050 genom att bygga ett hållbart, rättvist och välmående samhälle* anger kommissionen att det är mycket viktigt att skapa ytterligare affärsmöjligheter för en hållbar värdekedja för jordbruksbaserade livsmedel och att nyttja privata medel i samverkan med offentlig finansiering. Detta skulle kunna göras med hjälp av nya marknadsbaserade mekanismer som främjar hållbara livsmedel, eftersom det skulle kunna leda till både bättre livsmedelspriser som speglar hållbarheten, samt en rättvis ersättning för jordbrukare och en ny finansieringskälla för investeringar. Endast en tydlig samordning av alla industriella aktörer i hela livsmedelskedjan och fokus på rättvisa handelsmetoder i hela den kedjan kan frigöra de rätta incitamenten för hållbara jordbruksmetoder, säkerställa en anständig och hållbar inkomst för jordbrukare och generera intäkter för att stödja omställningen.

- (32) För att säkerställa en exakt, stabil och transparent verifiering bör de certifieringsorgan som ansvarar för att utföra certifieringprocessen ha den befogenhet och kompetens som krävs, och bör vara ackrediterade av ett nationellt ackrediteringsorgan enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) 765/2008¹⁴ eller vara erkända av en nationell behörig myndighet. För att undvika eventuella intressekonflikter bör certifieringsorganen också vara fullständigt oberoende av den verksamhetsutövare eller verksamhetsutövargrupp som utför den verksamhet som ska certifieras. Dessutom bör medlemsstaterna bidra till att säkerställa ett korrekt genomförande av certifieringsprocessen genom att övervaka verksamheten vid certifieringsorgan som är ackrediterade av de nationella ackrediteringsmyndigheterna och genom att informera certifieringsorganen och de relevanta certifieringssystemen om relevanta upptäckta fall av bristande överensstämmelse.

¹⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering och upphävande av förordning (EEG) nr 339/93 (EUT L 218, 13.8.2008, s. 30).

- (33) Certifieringssystem bör användas av verksamhetsutövare för att påvisa efterlevnad av denna förordning. Därför bör certifieringssystemen fungera på grundval av tillförlitliga och transparenta regler och förfaranden, och bör säkerställa oavvislighet beträffande ursprunget för, samt skydd mot bedrägeri avseende, information och uppgifter som verksamhetsutövare lämnar in, liksom exakthet, tillförlitlighet och integritet av sådan information och sådana uppgifter. Systemen bör också säkerställa att de certifierade kolupptagsenheterna eller enheterna för minskning av utsläpp från mark redovisas korrekt, särskilt genom att undvika dubbelräkning. Kommissionen bör därför anta genomförandeakter där tekniska harmoniserade regler för certifiering fastställs, innefattande lämpliga standarder för tillförlitlighet, transparens och redovisning och för oberoende revision som ska tillämpas i certifieringssystemen, för att säkerställa den rättsliga förutsebarhet som behövs angående de regler som är tillämpliga på verksamhetsutövare och certifieringssystem. För att säkerställa en kostnadseffektiv certifieringsprocess bör dessa tekniska harmoniserade regler för certifiering även ha som mål att minska den onödiga administrativa bördan för verksamhetsutövare, eller verksamhetsutövargrupper, och i synnerhet för små och medelstora företag, inbegripet småskaliga jordbrukare samt småskaliga skogsägare och skogsförvaltare.
- (34) För att säkerställa att kontrollen av certifieringen är tillförlitlig och harmoniserad bör kommissionen kunna anta beslut om att erkänna certifieringssystem som uppfyller kraven i denna förordning, inbegripet med avseende på teknisk kompetens, tillförlitlighet, transparens och oberoende revision. Sådana beslut om erkännande bör vara tidsbegränsade och bör offentliggöras. Kommissionen bör därför anta genomförandeakter om innehållet i och processerna för unionserkännande av certifieringssystem.

- (35) Bestämmelserna i Förenta nationernas ekonomiska kommission för Europas konvention om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor (*Århuskonventionen*), godkänd genom rådets beslut 2005/370/EG¹⁵ vad gäller allmänhetens deltagande och tillgång till rättslig prövning, fortsätter att vara tillämpliga, där så är relevant.
- (36) För att säkerställa att certifierade enheter är transparenta och fullständigt spårbara och för att undvika risken för bedrägeri och dubbelräkning bör kommissionen inom fyra år från dagen för denna förordnings ikraftträdande upprätta och därefter upprätthålla ett unionsregister för permanenta kolupptag, kolinlagrande markanvändning och kollagring i produkter (*unionsregistret*). Kommissionen bör beakta de rapporter som avses i artikel 30.5 a i direktiv 2003/87/EG och artikel 17.3 i förordning (EU) 2018/841. Om en farhåga avseende bedrägeri framförs bör kommissionen utreda frågan och vidta lämpliga åtgärder, inbegripet genom att upphäva relevanta beslut eller annullera de berörda enheterna. Bedrägeri kan till exempel anses ha begåtts om fler än ett certifikat om efterlevnad utfärdas för samma verksamhet, eftersom verksamheten har registrerats under två olika certifieringssystem eller har registrerats två gånger under samma system. Vidare kan bedrägeri också anses ha begåtts när samma certifikat om efterlevnad används flera gånger för att göra samma påstående på grundval av en verksamhet eller en certifierad enhet.

¹⁵ Rådets beslut 2005/370/EG av den 17 februari 2005 om ingående på Europeiska gemenskapens vägnar av konventionen om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor (EUT L 124, 17.5.2005, s. 1).

Unionsregistret bör använda automatiserade system, inbegripet elektroniska mallar för att offentliggöra minst den information som fastställs i en bilaga till den här förordningen. Driften av unionsregistret bör finansieras av årliga fasta avgifter som betalas av användarna i proportion till deras användning av unionsregistret och i tillräcklig utsträckning för att bidra till att täcka kostnaderna för inrättande och de årliga driftskostnaderna, till exempel kostnader för personal eller it-verktyg. Medel från sådana avgifter bör utgöra externa inkomster avsatta för särskilda ändamål i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046¹⁶. De bör särskilt täcka kostnaderna för it-verktyg, it-tjänster och it-säkerhet, inbegripet drift- och licenssystem samt kostnaderna för personal som arbetar med förvaltning av unionsregistret. Kommissionen bör genom delegerade akter fastställa de nödvändiga kraven för unionsregistret och de faktorer som bör beaktas vid fastställandet av nivån på användaravgifterna och hur de bör uppbäras. När kommissionen fastställer de kraven bör den också beakta behovet av att säkerställa tillräcklig tillsyn över handeln med certifierade enheter. Under det sista kvartalet av det år som föregår kalenderåret för tillämpning bör kommissionen anta en eller flera genomförandeakter för att fastställa eller revidera de enskilda belopp för användaravgifter som bör tillämpas det kalenderåret. Fram till dess att unionsregistret inrättas bör certifieringssystem som erkänns av kommissionen upprätta och upprätthålla driftskompatibla certifieringsregister.

¹⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 av den 18 juli 2018 om finansiella regler för unionens allmänna budget, om ändring av förordningarna (EU) nr 1296/2013, (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 1304/2013, (EU) nr 1309/2013, (EU) nr 1316/2013, (EU) nr 223/2014, (EU) nr 283/2014 och beslut nr 541/2014/EU samt om upphävande av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 193, 30.7.2018, s. 1).

För att säkerställa transparens och fullständig spårbarhet när det gäller certifierade enheter och för att undvika risken för bedrägeri och dubbelräkning bör certifieringssystemen också använda automatiserade system, inbegripet elektroniska mallar för att offentliggöra minst den information som anges i en bilaga till den här förordningen. För att säkerställa lika villkor inom den inre marknaden bör kommissionen anta genomförandeakter där det sätts standarder och tekniska regler för dessa certifieringsregisters funktion och driftskompatibilitet. Certifierade enheter bör utfärdas av certifieringsregister eller, när det inrättats, av unionsregistret först efter det att en nettovinst vid kolupptag eller en nettovinst vid minskning av utsläpp från mark har genererats, på grundval av ett giltigt certifikat om efterlevnad efter genomförd omcertifieringsrevision. För att undvika dubbelt utfärdande och dubbel användning bör ingen certifierad enhet utfärdas mer än en gång och inte användas av mer än en fysisk eller juridisk person vid någon tidpunkt. Enheter för permanent kolupptag, koldioxidbindningsenheter för kolinlagrande markanvändning, enheter för kollagring i produkter och enheter för minskning av utsläpp från mark bör förbli åtskilda från varandra. För att ta hänsyn till den inneboende risken för återgång av upptaget kol bör koldioxidbindningsenheter för kolinlagrande markanvändning och enheter för kollagring i produkter löpa ut i slutet på övervakningsperioden för den relevanta verksamheten, och strykas i unionsregistret, eller, när det inrättats, i unionsregistret, såvida inte verksamhetsutövaren eller verksamhetsutövargruppen åtar sig att förlänga övervakningsperioden, i enlighet med reglerna i de tillämpliga certifieringsmetoderna.

- (37) Certifieringssystem har stor betydelse för att påvisa efterlevnaden av denna förordning. Därför bör certifieringssystemen regelbundet rapportera till kommissionen om sin verksamhet. Sådana rapporter bör offentliggöras, i sin helhet eller där så är lämpligt i ett aggregerat format, för att öka transparensen och förbättra kommissionens tillsyn. Vidare skulle en sådan rapportering tillhandahålla den information som kommissionen behöver för att rapportera om hur certifieringssystemen fungerar i syfte att kunna peka på bästa praxis och vid behov lägga fram ett lagstiftningsförslag om hur denna bästa praxis bör främjas ytterligare. För att säkerställa jämförbar och konsekvent rapportering bör kommissionen anta genomförandeakter där de tekniska specifikationerna för innehållet och formatet för de rapporter som ska utarbetas i certifieringssystemen fastställs.

- (38) För att ändra eller komplettera icke väsentliga delar av denna förordning bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen när det gäller att fastställa detaljerade certifieringsmetoder för olika typer av verksamheter, att fastställa standarder och tekniska regler för unionsregistrets funktion och att ändra bilagorna I och II. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016¹⁷. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

¹⁷ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

- (39) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011¹⁸. För att utöva de genomförandebefogenheter som fastställs i den här förordningen bör kommissionen i sina uppgifter enligt den här förordningen få assistans av den klimatförändringskommitté som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1999¹⁹.

¹⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

¹⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1999 av den 11 december 2018 om styrningen av energiunionen och klimatåtgärder, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 663/2009 och (EG) nr 715/2009, Europaparlamentet och rådets direktiv 94/22/EG, 98/70/EG, 2009/31/EG, 2009/73/EG, 2010/31/EU, 2012/27/EU och 2013/30/EU, rådets direktiv 2009/119/EG och (EU) 2015/652 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 525/2013 (EUT L 328, 21.12.2018, s. 1).

- (40) Kommissionen bör granska tillämpningen av denna förordning senast den ... [tre år från dagen för ikraftträdandet eller den 31 december 2028, beroende på vilket som inträffar först], och därefter inom sex månader efter resultatet av varje global översyn som överenskommit i artikel 14 i Parisavtalet. Denna förordning bör ses över avseende alla aspekter, med hänsyn till relevant utveckling i fråga om unionslagstiftning, inbegripet dess överensstämmelse med förordning (EU) 2018/841, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/842²⁰ och förordning (EU) 2021/1119, samt direktiven 2003/87/EG och (EU) 2018/2001, relevant utveckling i fråga om UNFCCC och Parisavtalet, inbegripet regler och riktlinjer för genomförandet av artikel 6 i det avtalet, tekniska och naturvetenskapliga framsteg, bästa praxis och marknadsutveckling inom koluttag, potentialen för permanent kollagring i tredjeländer, med förbehåll för förekomsten av internationella avtal som avses i kapitel III i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1735²¹, samtidigt som det föreskrivs likvärdiga villkor i förhållande till dem som anges i direktiv 2009/31/EG för att säkerställa att geologisk lagring av koldioxid som avskilt är permanent säker och miljömässigt säker, miljöpåverkan av den ökade användningen av biomassa till följd av den här förordningen, inbegripet inverkan på markförstöring och återställandet av ekosystem, inverkan på livsmedelstryggheten i unionen och markspekulation samt certifieringsprocessens kostnad.

²⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/842 av den 30 maj 2018 om medlemsstaternas bindande årliga minskningar av växthusgasutsläpp under perioden 2021–2030 som bidrar till klimatåtgärder för att fullgöra åtagandena enligt Parisavtalet samt om ändring av förordning (EU) nr 525/2013 (EUT L 156, 19.6.2018, s. 26).

²¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1735 av den 13 juni 2024 om inrättande av en åtgärdsram för att stärka Europas ekosystem för tillverkning av nettonollteknik och om ändring av förordning (EU) 2018/1724 (EUT L, 2024/1735, 28.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1735/oj>).

- (41) Senast den 31 juli 2026 bör kommissionen se över inkluderingen av IPCC:s källkategori jordbruk, underkategorierna 3.A metanbildning i mag-tarmkanalen och 3.B gödselhantering, enligt förordning (EU) 2018/1999 och de genomförandeakter som antas enligt den förordningen, i de utsläppsminskningar som omfattas av den här förordningen, med beaktande av alternativkostnader, regelverkets utveckling, eventuella negativa effekter som leder till ökade växthusgasutsläpp samt unionens klimatmål för 2040, som föreslås i enlighet med förordning (EU) 2021/1119, överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet och, där så är lämpligt, lägga fram ett lagstiftningsförslag. I samband med den översynen bör det övervägas hur de potentiella enheter som genereras av sådana verksamheter bör kategoriseras. Utformningen av en pilotcertifieringsmetod för verksamheter som minskar jordbruksutsläppen från metanbildning i mag-tarmkanalen och gödselhantering bör också påskyndas, som förberedelse inför kommissionens översyn 2026.

(42) Det är lämpligt att certifikaten om efterlevnad och de certifierade enheterna ligger till grund för olika slutanvändningar, såsom bevis på klimatrelaterade och andra miljörelaterade påståenden från företag, inbegripet i förhållande till biologisk mångfald, eller utbyte av certifierade enheter genom frivilliga koldioxidmarknader. Kommissionen bör därför bedöma och, när så är lämpligt, lägga fram ett lagstiftningsförslag om behovet av ytterligare krav i syfte att anpassa denna förordning till reglerna och vägledningen i artikel 6.2 och 6.4 i Parisavtalet och till bästa praxis på de frivilliga koldioxidmarknaderna. I denna bedömning bör en jämförelse göras av de metodologiska kraven, inbegripet referensscenarier, övervakningsperioder, verksamhetsperioder, additionalitet, läckage, icke-permanens och ansvar, samt ta itu med kraven i samband med godkännande och motsvarande justeringar. I bedömningen bör det också fastställas huruvida det är lämpligt att göra en åtskillnad mellan slutanvändningarna för varje typ av enhet samt bestämma de motsvarande kraven för privata aktörers eller tredje parter användning av enheter, inbegripet de frivilliga koldioxidmarknaderna och de internationella ordningarna för efterlevnad, samtidigt som överensstämmelse säkerställs med relevanta unionsrättsakter såsom förordningarna (EU) 2018/1999 och (EU) 2021/1119 och Europaparlamentets och rådets direktiv 2022/2464²², det register för internationellt överförbara utsläppsbegränsningsresultat enligt artikel 6 i Parisavtalet som avses i artikel 40 i förordning (EU) 2018/1999 samt ett framtida direktiv om styrkande och framförande av uttryckliga miljöpåståenden.

²² Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2464 av den 14 december 2022 om ändring av förordning (EU) nr 537/2014, direktiv 2004/109/EG, direktiv 2006/43/EG och direktiv 2013/34/EU, vad gäller företagens hållbarhetsrapportering (EUT L 322, 16.12.2022, s. 15).

- (43) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att främja kolupptag och minskning av utsläpp från mark av hög kvalitet och samtidigt minimera risken för grönmålning, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av åtgärdens omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Kapitel 1

Allmänna bestämmelser

Artikel 1

Innehåll och tillämpningsområde

1. Målet för denna förordning är att bland verksamhetsutövare och verksamhetsutövargrupper främja och uppmuntra permanenta kolupptag, kolinlagrande markanvändning och kollagring i produkter som ett komplement till varaktig minskning av växthusgasutsläppen från källor inom alla sektorer för att uppnå de syften och mål som fastställs i förordning (EU) 2021/1119. För detta ändamål inrättas det genom den här förordningen en frivillig unionsram för certifiering av kolupptag och minskningar av utsläpp från mark, genom att det fastställs
 - a) kvalitetskriterier för verksamheter som äger rum i unionen,
 - b) regler för verifiering och certifiering av kolupptag och minskningar av utsläpp från mark som härrör från verksamheter,
 - c) regler för hur certifieringssystemen ska fungera och hur de ska erkännas av kommissionen,
 - d) regler för utfärdande och användning av certifierade enheter.

2. Denna förordning syftar till att stödja unionens uppnående av sina mål enligt Parisavtalet, i synnerhet det kollektiva uppnåendet senast 2050 av det mål om klimatneutralitet som fastställs i förordning (EU) 2021/1119. I enlighet med detta ska alla kolupptag och minskningar av utsläpp från mark som härrör från den här förordningen bidra till uppnåendet av unionens nationellt fastställda bidrag och dess klimatmål och inte till tredje parters nationellt fastställda bidrag eller internationella ordningar för efterlevnad.
3. Denna förordning är inte tillämplig på utsläpp som omfattas av direktiv 2003/87/EG, med undantag för avskiljning och lagring av koldioxidutsläpp från biobränslen, flytande biobränslen och biomassabränslen som uppfyller de hållbarhetskriterier och kriterier för minskade växthusgasutsläpp som fastställs enligt artikel 29 i direktiv (EU) 2018/2001, med eventuella nödvändiga anpassningar för tillämpning enligt direktiv 2003/87/EG, enligt vad som anges i de genomförandeakter som avses i artikel 14 i direktiv 2003/87/EG, i enlighet med bilaga IV till direktiv 2003/87/EG.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

1. *kolupptag*: antropogent upptag av kol ur atmosfären och dess varaktiga lagring i geologiska reservoarer, i reservoarer på land eller i världshaven, eller i långvariga produkter.

2. *minskning av utsläpp från mark*: minskning av nettoutsläpp av växthusgaser från biogena kolpooler som förtecknas i avsnitt B leden e och f i bilaga I till förordning (EU) 2018/841 eller minskning av utsläpp av växthusgaser från IPCC:s källkategori jordbruk, underkategori 3.D jordbruksmark, enligt förordning (EU) 2018/1999 och de genomförandeakter som antas enligt den förordningen, där den relevanta verksamheten totalt sett minskar utsläppen av kol från markkolpooler eller ökar kolupptagen i biogena kolpooler.
3. *verksamhet*: en eller flera metoder eller processer som utförs av en verksamhetsutövare, eller en verksamhetsutövargrupp, och som leder till permanent kolupptag, tillfälligt kolupptag genom kolinlagrande markanvändning eller genom kollagring i produkter, eller minskningar av utsläpp från mark genom kolinlagrande markanvändning, där sådan kolinlagrande markanvändning totalt sett minskar utsläppen av kol från markkolpooler eller ökar kolupptagen i biogena kolpooler.
4. *biogen kolpool*: levande biomassa, förna, död ved, dött organiskt material, mineraljordar och organiska jordar som förtecknas i avsnitt B leden a–f i bilaga I till förordning (EU) 2018/841.

5. *verksamhetsutövare*: varje fysisk eller juridisk person eller offentligt organ som driver eller kontrollerar en verksamhet, eller som har fått avgörande ekonomisk makt över verksamhetens tekniska funktion delegerad till sig; när det gäller en verksamhet för kolinlagrande markanvändning är en *verksamhetsutövare* en jordbrukare enligt definitionen i artikel 3.1 i förordning (EU) 2021/2115, en annan förvaltare av en verksamhet i land- eller kustmiljö, en skogsägare eller skogsförvaltare enligt definitionen i nationell rätt, eller ett behörigt offentligt organ.
6. *verksamhetsutövargrupp*: en rättslig enhet som företräder minst två verksamhetsutövare och har ansvar för att säkerställa att dessa verksamhetsutövare efterlever denna förordning.
7. *verksamhetsperiod*: en period under vilken verksamheten ger upphov till nettovinst vid kolupptag eller nettovinst vid minskning av utsläpp från mark och som fastställs i den tillämpliga certifieringsmetoden.
8. *övervakningsperiod*: en period under vilken minskningen av utsläpp från mark eller lagringen av kol övervakas av en verksamhetsutövare eller en verksamhetsutövargrupp, som omfattar åtminstone verksamhetsperioden, och vilken fastställs i den tillämpliga certifieringsmetoden.
9. *permanent kolupptag*: varje metod eller process där atmosfäriskt eller biogent kol, under normala omständigheter och med lämpliga hanteringsmetoder, avskiljs och lagras i flera århundraden, inbegripet permanent kemiskt bunden kol i produkter, och som inte kombineras med ökad återvinning av kolväten.

10. *kolinlagrande markanvändning*: varje metod eller process utförd under en verksamhetsperiod på minst fem år, som rör förvaltning av land- eller kustmiljöer och som leder till avskiljning och tillfällig lagring av atmosfäriskt eller biogent kol i biogena kolpooler eller till minskning av utsläpp från mark.
11. *kollagring i produkter*: varje metod eller process där atmosfäriskt eller biogent kol avskiljs och lagras i minst 35 år i långvariga produkter, som möjliggör övervakning på plats av det kol som lagras, och som certifieras under hela övervakningsperioden.
12. *permanent kemiskt bundet kol i produkter*: kemiskt lagrat kol i en produkt, vilket medför att det inte släpps ut i atmosfären vid normal användning av produkten, inbegripet vid normal verksamhet efter att produkten är uttjänt, i enlighet med artikel 12.3b i direktiv 2003/87/EG.
13. *geologisk lagring av koldioxid*: geologisk lagring av koldioxid enligt definitionen i artikel 3.1 i direktiv 2009/31/EG.
14. *certifieringsorgan*: ett ackrediterat eller erkänt oberoende organ för bedömning av överensstämmelse som har ingått ett avtal med ett certifieringssystem för att utföra certifieringsrevisioner och utfärda certifikat om efterlevnad.
15. *certifieringssystem*: en organisation som intygar att verksamheter och verksamhetsutövare efterlever de kvalitetskriterier och certifieringsregler som fastställs i denna förordning.

16. *certifieringsrevision*: en revision utförd av ett certifieringsorgan.
17. *omcertifieringsrevision*: en revision utförd under processen med att förnya ett certifikat om efterlevnad utfärdat av ett certifieringsorgan.
18. *certifikat om efterlevnad*: en försäkran om överensstämmelse, utfärdad av ett certifieringsorgan, som intygar att en verksamhet efterlever denna förordning.
19. *enhet för permanent kolupptag*: ett ton koldioxidekvivalenter certifierad nettovinst vid permanent kolupptag som härrör från en verksamhet för permanent kolupptag och som registreras av ett certifieringssystem i dess certifieringsregister eller, i tillämpliga fall, i det unionsregister som föreskrivs i artikel 12.
20. *enhet för minskning av utsläpp från mark*: ett ton koldioxidekvivalenter certifierad nettovinst vid minskning av utsläpp från mark som härrör från en verksamhet för kolinlagrande markanvändning och som registreras av ett certifieringssystem i dess certifieringsregister eller, i tillämpliga fall, i det unionsregister som föreskrivs i artikel 12.
21. *återgång*: vid geologisk lagring av kol, läckage enligt definitionen i artikel 3.5 i direktiv 2009/31/EG och, vid andra verksamheter, avsiktligt eller oavsiktligt utsläpp tillbaka till atmosfären av kol som avskilts och lagrats av en verksamhet.

22. *koldioxidbindningsenhet för kolinlagrande markanvändning*: ett ton koldioxidekvivalenter certifierad nettovinst vid tillfälligt kolupptag som härrör från en verksamhet för kolinlagrande markanvändning och som registreras av ett certifieringssystem i dess certifieringsregister eller, i tillämpliga fall, i det unionsregister som föreskrivs i artikel 12.
23. *enhet för kollagring i produkter*: ett ton koldioxidekvivalenter certifierad nettovinst vid tillfälligt kolupptag som härrör från en verksamhet för kollagring i produkter och som registreras av ett certifieringssystem i dess certifieringsregister eller, i tillämpliga fall, i det unionsregister som föreskrivs i artikel 12.

Artikel 3

Villkor för certifiering

Kolupptag och minskningar av utsläpp från mark ska kunna komma i fråga för certifiering enligt denna förordning när de uppfyller båda följande villkor:

- a) De genereras av en verksamhet som efterlever de kvalitetskriterier som anges i artiklarna 4–7.
- b) De är verifierade på ett oberoende sätt i enlighet med artikel 9.

Kapitel 2

Kvalitetskriterier

Artikel 4

Kvantifiering

1. En verksamhet för permanent kolupptag ska ge en nettovinst vid permanent kolupptag, vilken ska kvantifieras med följande formel:

$$\text{Nettovinst vid permanent kolupptag} = \text{CR}_{\text{baseline}} - \text{CR}_{\text{total}} - \text{GHG}_{\text{associated}} > 0$$

där

- a) $\text{CR}_{\text{baseline}}$ är storleken på kolupptaget enligt referensscenariot,
- b) CR_{total} är verksamhetens totala kolupptag,
- c) $\text{GHG}_{\text{associated}}$ är den ökning av direkta och indirekta växthusgasutsläpp under verksamhetens hela livscykel som kan tillskrivas genomförandet av verksamheten, inbegripet indirekt förändrad markanvändning, i tillämpliga fall beräknad i enlighet med de protokoll som anges i 2006 års IPCC-riktlinjer för nationella inventeringar av växthusgaser och i eventuella ytterligare finjusteringar av dessa IPCC-riktlinjer från 2006.

2. En verksamhet för kolinlagrande markanvändning ska ge en nettovinst vid tillfälligt kolupptag eller en nettovinst vid minskning av utsläpp från mark, vilken ska kvantifieras med följande formler:

a) $\text{Nettovinst vid tillfälligt kolupptag} = \text{CR}_{\text{baseline}} - \text{CR}_{\text{total}} - \text{GHG}_{\text{associated}} > 0,$

där

i) $\text{CR}_{\text{baseline}}$ är storleken på kolupptaget enligt referensscenariot,

ii) CR_{total} är verksamhetens totala kolupptag,

iii) $\text{GHG}_{\text{associated}}$ är den ökning av direkta och indirekta växthusgasutsläpp under verksamhetens hela livscykel som kan tillskrivas genomförandet av verksamheten, inbegripet indirekt förändrad markanvändning, i tillämpliga fall beräknad i enlighet med de protokoll som anges i 2006 års IPCC-riktlinjer för nationella inventeringar av växthusgaser och i eventuella ytterligare finjusteringar av dessa IPCC-riktlinjer från 2006.

b) $\text{Nettovinst vid minskning av utsläpp från mark} = \text{LSE}_{\text{baseline}} - \text{LSE}_{\text{total}} + \text{ASE}_{\text{baseline}} - \text{ASE}_{\text{total}} - \text{GHG}_{\text{associated}} > 0$

där

- i) $\text{LSE}_{\text{baseline}}$ är mängden LULUCF-utsläpp från mark enligt referensscenariot,
- ii) $\text{LSE}_{\text{total}}$ är verksamhetens totala mängd LULUCF-utsläpp från mark,
- iii) $\text{ASE}_{\text{baseline}}$ är mängden utsläpp från jordbruksmark enligt referensscenariot,
- iv) $\text{ASE}_{\text{total}}$ är verksamhetens totala mängd utsläpp från jordbruksmark,
- v) $\text{GHG}_{\text{associated}}$ är den ökning av direkta och indirekta växthusgasutsläpp under verksamhetens hela livscykel som kan tillskrivas genomförandet av verksamheten, inbegripet indirekt förändrad markanvändning, i tillämpliga fall beräknad i enlighet med de protokoll som anges i 2006 års IPCC-riktlinjer för nationella inventeringar av växthusgaser och i eventuella ytterligare finjusteringar av dessa IPCC-riktlinjer från 2006.

Kvantiteternas räckvidd i $CR_{baseline}$ och CR_{total} motsvarar det nettoupptag av växthusgaser som ingår i tillämpningsområdet för förordning (EU) 2018/841.

Kvantiteternas räckvidd i $LSE_{baseline}$ och LSE_{total} motsvarar nettoutsläppen av växthusgaser från biogena kolpooler som förtecknas i avsnitt B leden e och f i bilaga I till förordning (EU) 2018/841.

Kvantiteternas räckvidd i $ASE_{baseline}$ och ASE_{total} motsvarar utsläppen från IPCC:s källkategori jordbruk, underkategori 3D jordbruksmark.

3. De tillämpliga certifieringsmetoderna ska kräva en uppdelning per växthusgas av alla de kvantiteter som avses i punkt 2.
4. Om utsläppen från mark ökar till följd av en verksamhet som leder till tillfälligt kolupptag genom kolinlagrande markanvändning ska de kvantifieras och redovisas i nettovinsten vid kolupptag. I synnerhet ska utsläpp från biogena kolpooler som förtecknas i avsnitt B leden e och f i bilaga I till förordning (EU) 2018/841 kvantifieras och rapporteras som en del av CR_{total} , och utsläpp från IPCC:s källkategori jordbruk, underkategori 3.D jordbruksmark, ska kvantifieras och rapporteras som $GHG_{associated}$.

Om utsläppen från mark minskar till följd av en verksamhet som leder till tillfälligt kolupptag genom kolinlagrande markanvändning ska de kvantifieras, rapporteras och redovisas som en nettovinst vid minskning av utsläpp från mark.

Om en verksamhet leder till både en nettovinst vid tillfälligt kolupptag och en nettovinst vid minskning av utsläpp från mark ska den relevanta metoden ange tilldelningsreglerna för de tillhörande direkta och indirekta växthusgasutsläpp som kan tillskrivas den verksamheten.

5. En verksamhet för kollagring i produkter ska ge en nettovinst vid tillfälligt kolupptag, vilken ska kvantifieras med följande formel:

$$\text{Nettovinst vid tillfälligt kolupptag} = CR_{\text{baseline}} - CR_{\text{total}} - GHG_{\text{associated}} > 0,$$

där

- a) CR_{baseline} är storleken på kolupptaget enligt referensscenariot,
- b) CR_{total} är det totala kolupptaget för verksamheten,
- c) $GHG_{\text{associated}}$ är den ökning av direkta och indirekta växthusgasutsläpp under verksamhetens hela livscykel som kan tillskrivas genomförandet av verksamheten, inbegripet indirekt förändrad markanvändning, i tillämpliga fall beräknad i enlighet med de protokoll som anges i 2006 års IPCC-riktlinjer för nationella inventeringar av växthusgaser och i eventuella ytterligare finjusteringar av dessa IPCC-riktlinjer från 2006.

6. De mängder som avses i punkterna 1–5 ska betecknas med ett minustecken (–) om de är nettoupptag av växthusgaser och med ett plustecken (+) om de är nettoutsläpp av växthusgaser; de ska uttryckas i ton koldioxidekvivalenter.
7. Permanenta kolupptag, tillfälliga kolupptag genom kolinlagrande markanvändning och kollagring i produkter, minskningar av utsläpp från mark och tillhörande växthusgasutsläpp ska kvantifieras på ett relevant, konservativt, exakt, fullständigt, konsekvent, transparent och jämförbart sätt, i enlighet med senast tillgängliga vetenskapliga rön. Övervakningen ska grunda sig på en lämplig kombination av mätningar på plats och fjärranalys eller modellering i enlighet med reglerna i de tillämpliga certifieringsmetoderna.
8. Det referensscenario som avses i punkterna 1, 2 och 5 ska i hög grad återspegla standardprestandan för jämförbara metoder och processer med liknande sociala, ekonomiska, miljömässiga, tekniska och regleringsmässiga omständigheter och ta hänsyn till den geografiska kontexten, inbegripet lokala mark- och klimatförhållanden samt regleringsmässiga villkor (*standardiserade referensscenarier*).
9. Det standardiserade referensscenariot ska fastställas av kommissionen i de tillämpliga certifieringsmetoder som fastställs i de delegerade akter som antas enligt artikel 8.

Kommissionen ska minst vart femte år se över och vid behov uppdatera det standardiserade referensscenariot mot bakgrund av förändrade regleringsmässiga omständigheter och senast tillgängliga vetenskapliga rön. Det uppdaterade standardiserade referensscenariot ska endast tillämpas på en verksamhet för vilken verksamhetsperioden inleds efter det att den tillämpliga certifieringsmetoden har trätt i kraft.

10. Genom undantag från punkt 8, om det är vederbörligen motiverat i den tillämpliga certifieringsmetoden, inbegripet på grund av brist på data eller avsaknad av tillräckliga jämförbara verksamheter, ska en verksamhetsutövare använda ett referensscenario som motsvarar en specifik verksamhets individuella prestanda (*verksamhetsspecifikt referensscenario*).
11. De verksamhetsspecifika referensscenarierna ska uppdateras regelbundet, i början av varje verksamhetsperiod, om inte annat anges i de tillämpliga certifieringsmetoder som fastställs i de delegerade akter som antas enligt artikel 8.
12. Vid kvantifieringen av permanenta kolupptag, tillfälliga kolupptag genom kolinlagrande markanvändning och kollagring i produkter samt minskningar av utsläpp från mark ska osäkerheter räknas med på ett konservativt sätt och i enlighet med erkända statistiska metoder. Osäkerheter i kvantifieringen av kolupptag och minskningar av utsläpp från mark ska vederbörligen rapporteras.

13. Till stöd för kvantifieringen av tillfälliga kolupptag och minskningar av utsläpp från mark som härrör från en verksamhet för kolinlagrande markanvändning ska verksamhetsutövaren eller verksamhetsutövargruppen, när så är möjligt, samla uppgifter om kolupptag och växthusgasutsläpp på grundval av användningen av tier 3-metoder i enlighet med 2006 års IPCC-riktlinjer för nationella inventeringar av växthusgaser och finjusteringar av dessa IPCC-riktlinjer från 2006, och på ett sätt som är förenligt med nationella växthusgasinventeringar enligt förordning (EU) 2018/841 och del 3 i bilaga V till förordning (EU) 2018/1999.

Artikel 5

Additionalitet

1. Varje verksamhet ska vara additionell. För detta ändamål ska den uppfylla båda följande kriterier:
 - a) Den går utöver lagstadgade krav på unionsnivå och nationell nivå för en enskild verksamhetsutövare.
 - b) Den incitamentseffekt som certifieringen enligt denna förordning ger behövs för att verksamheten ska bli ekonomiskt bärkraftig.
2. När ett standardiserat referensscenario används ska additionalitet så som avses i punkt 1 anses vara uppfylld.

När ett verksamhetsspecifikt referensscenario används ska additionalitet så som avses i punkt 1 i denna artikel påvisas genom särskilda additionalitetstester i enlighet med de tillämpliga certifieringsmetoder som fastställs i de delegerade akter som antas enligt artikel 8.

Artikel 6

Lagring, övervakning och ansvar

1. Verksamhetsutövare och verksamhetsutövargrupper ska påvisa att en verksamhet lagrar kol permanent eller har som syfte att lagra kol långsiktigt.
2. Vid tillämpning av punkt 1 ska verksamhetsutövare och verksamhetsutövargrupper
 - a) vara underställda övervakningsregler och regler för att begränsa identifierade risker för återgång som inträffar under övervakningsperioden,
 - b) vara ansvariga för att hantera all återgång av kol som avskiljts och lagrats av en verksamhet, som inträffar under övervakningsperioden för den verksamheten, genom lämpliga ansvarsmekanismer i enlighet med de tillämpliga certifieringsmetoder som fastställs i de delegerade akter som antas enligt artikel 8.
3. De övervakningsregler som avses i punkt 2 a ska
 - a) när det gäller permanenta kolupptag, vara förenliga med de regler som fastställs i artiklarna 13–16 i direktiv 2009/31/EG,
 - b) när det gäller permanent kemiskt bundet kol i produkter, vara förenliga med de regler som antas enligt artikel 12.3b i direktiv 2003/87/EG,

- c) när det gäller kolinlagrande markanvändning och kollagring i produkter, fastställas och vederbörligen motiveras i enlighet med reglerna i de tillämpliga certifieringsmetoder som fastställs i de delegerade akter som antas enligt artikel 8.
4. De ansvarsmekanismer som avses i punkt 2 b ska
- a) när det gäller permanenta kolupptag, vara förenliga med de regler som fastställs i artiklarna 17 och 18 i direktiv 2009/31/EG,
 - b) när det gäller permanent kemiskt bundet kol i produkter, vara förenliga med de regler som antas enligt artikel 12.3b i direktiv 2003/87/EG,
 - c) när det gäller kolinlagrande markanvändning och kollagring i produkter, fastställas och vederbörligen motiveras i de tillämpliga certifieringsmetoder som fastställs i de delegerade akter som antas enligt artikel 8 och får omfatta kollektiva buffertar och mekanismer för förskotts försäkringar.
5. Det kol som tas upp och därefter lagras genom en verksamhet för kolupptag ska anses vara frisläppt i atmosfären vid övervakningsperiodens slut, om inte övervakningsperioden förlängs genom en ny certifiering av verksamheten eller kolet lagras permanent enligt punkterna 3 a och b samt 4 a och b.
6. Verksamheter för minskning av utsläpp från mark ska vara underställda lämpliga övervakningsregler och ansvarsmekanismer som fastställs i de delegerade akter som antas enligt artikel 8.

Artikel 7
Hållbarhet

1. En verksamhet ska inte orsaka betydande skador på miljön och får generera sidovinster för ett eller flera av följande hållbarhetsmål:
 - a) Begränsning av klimatförändringarna utöver den nettovinst vid kolupptag och nettovinst vid minskning av utsläpp från mark som avses i artikel 4.1 och 4.2.
 - b) Anpassning till klimatförändringarna.
 - c) Hållbar användning och skydd av vatten och marina resurser.
 - d) Omställning till en cirkulär ekonomi, inklusive effektiv användning av hållbart anskaffade biobaserade material.
 - e) Förebyggande och begränsning av miljöföroreningar.
 - f) Skydd och återställande av biologisk mångfald och ekosystem, inbegripet markhälsa samt undvikande av markförstöring.

2. En verksamhet för kolinlagrande markanvändning ska åtminstone generera sidovinster för det hållbarhetsmål som avses i punkt 1 f.

3. Vid tillämpning av punkt 1 i denna artikel ska en verksamhet efterleva de minimikrav för hållbarhet som föreskrivs i de tillämpliga certifieringsmetoder som fastställs i de delegerade akter som antas enligt artikel 8.

Minimikraven för hållbarhet ska

- a) ta hänsyn till konsekvenserna både inom och utanför unionen och till de lokala förhållandena,
 - b) när så är lämpligt vara förenliga med de tekniska granskningskriterierna för principen om att *inte orsaka betydande skada*,
 - c) främja hållbarheten för råvaror från biomassa från skogsbruk och jordbruk i enlighet med de hållbarhetskriterier och kriterier för minskade växthusgasutsläpp för biobränslen, flytande biobränslen och biomassabränslen som fastställs i artikel 29 i direktiv (EU) 2018/2001.
4. När en verksamhetsutövare eller verksamhetsutövargrupp rapporterar sidovinster som bidrar till de hållbarhetsmål som avses i punkt 1 i denna artikel, utöver de minimikrav för hållbarhet som avses i punkt 3 i denna artikel, ska de följa de tillämpliga certifieringsmetoder som fastställs i de delegerade akter som antas enligt artikel 8. Dessa certifieringsmetoder ska innehålla inslag som i mesta möjliga mån ger incitament till att generera sidovinster som går utöver minimikraven för hållbarhet, i synnerhet för det mål som avses i punkt 1 f i den här artikeln.

Artikel 8
Certifieringsmetoder

1. Verksamhetsutövare och verksamhetsutövargrupper ska använda den tillämpliga certifieringsmetoden för att efterleva de kvalitetskriterier som fastställs i artiklarna 4–7 (*certifieringsmetod*).
2. Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 16 för att komplettera denna förordning genom att fastställa certifieringsmetoderna, vilka för varje verksamhet ska ange de inslag som fastställs i bilaga I.

Kommissionen ska prioritera utvecklingen av certifieringsmetoder för de verksamheter som är mest mogna, som har potential att ge de största sidovinsterna eller för vilka unionsrätt som är relevant för utvecklingen av dessa metoder redan har antagits.

När det gäller verksamheter för kolinlagrande markanvändning ska kommissionen som en del av sin prioritering beakta huruvida verksamheterna bidrar till hållbar förvaltning av jordbruksmark, skogar och den marina miljön.

Vid kollagring i produkter ska kommissionen prioritera certifieringsmetoder för träbaserade och biobaserade byggprodukter.

3. Delegerade akter som antas enligt punkt 2 ska skilja mellan verksamheter kopplade till permanent kolupptag, kolinlagrande markanvändning och kollagring i produkter och ytterligare differentiera verksamheterna på grundval av deras egenskaper.

Certifieringsmetoderna ska

- a) säkerställa att kolupptag och minskningar av utsläpp från mark är robusta och transparenta,
- b) främja skydd och återställande av biologisk mångfald och ekosystem,
- c) bidra till att säkerställa livsmedelstryggheten i unionen och undvika markspekulation,
- d) beakta konkurrenskraften hos jordbrukare samt skogsägare och skogsförvaltare i unionen på ett hållbart sätt, särskilt för småskaliga verksamhetsutövare,
- e) främja hållbarheten för biomassa i enlighet med de hållbarhetskriterier och kriterier för minskade växthusgasutsläpp för biobränslen, flytande biobränslen och biomassabränslen som fastställs i artikel 29 i direktiv (EU) 2018/2001,
- f) säkerställa att de nationella myndigheterna konsekvent tillämpar principen om kaskadanvändning av biomassa i enlighet med artikel 3.3 i direktiv (EU) 2018/2001,
- g) säkerställa att en ohållbar efterfrågan på råvaror från biomassa undviks,

- h) minimera den administrativa och ekonomiska bördan för verksamhetsutövare, i synnerhet för småskaliga verksamhetsutövare, samt hålla certifieringsprocessen så enkel som möjligt och lätt att använda,
- i) säkerställa att fall av återgång hanteras genom lämpliga ansvarsmekanismer såsom kollektiva buffertar eller mekanismer för förskotts försäkringar och, som en sista utväg, direkt annullering av enheter.

4. Vid utarbetandet av de delegerade akter som avses i punkt 2 ska kommissionen ta hänsyn till

- a) relevant unionsrätt och nationell rätt,
- b) relevanta certifieringsmetoder och standarder på unionsnivå, nationell nivå och internationell nivå, och
- c) bästa tillgängliga vetenskapliga rön.

Kapitel 3

Certifiering

Artikel 9

Certifiering av efterlevnad

1. För att ansöka om certifiering av efterlevnad av denna förordning ska en verksamhetsutövare eller verksamhetsutövargrupp skicka in en ansökan till ett certifieringssystem.

När denna ansökan tagits emot ska verksamhetsutövaren eller verksamhetsutövargruppen till ett certifieringsorgan lämna in en verksamhetsplan som innehåller bevis för att artiklarna 4–7 efterlevs och uppgifter om den förväntade nettovinst vid kolupptag eller den förväntade nettovinst vid minskning av utsläpp från mark som verksamheten ger upphov till samt en övervakningsplan.

Verksamhetsutövargrupper ska också specificera på vilket sätt det tillhandahålls rådgivningstjänster, i synnerhet till småskaliga verksamhetsutövare inom kolinlagrande markanvändning.

När det gäller verksamheter för kolinlagrande markanvändning får medlemsstaterna ge råd till jordbrukare inom ramen för den jordbruksrådgivning som avses i artikel 15 i förordning (EU) 2021/2115.

För att främja driftskompatibiliteten mellan relevanta databaser om kolinlagrande markanvändning får medlemsstaterna, i tillämpliga fall, i det identifieringssystem för jordbruksskiften som avses i artikel 68 i förordning (EU) 2021/2116 inkludera viktig information som förtecknas i bilaga II till den här förordningen, inbegripet om hanteringsmetoder som rör verksamheten för kolinlagrande markanvändning, verksamhetens startdatum och slutdatum, det unika numret eller den unika koden för certifikatet om efterlevnad, certifieringsorganets namn och certifieringssystemets namn.

2. Certifieringssystemet ska utse ett certifieringsorgan som ska utföra en certifieringsrevision för att verifiera att den information som lämnas in i enlighet med punkt 1 i denna artikel är korrekt och tillförlitlig och för att bekräfta att verksamheten efterlever artiklarna 4–7.

När det som följd av denna certifieringsrevision har verifierats att den information som lämnas i enlighet med punkt 1 i denna artikel efterlever kraven, ska certifieringsorganet utfärda en revisionsrapport för certifiering med en sammanfattning och ett certifikat om efterlevnad med som minst den information som anges i bilaga II.

Certifieringssystemet ska se över revisionsrapporten för certifiering och certifikatet om efterlevnad och göra revisionsrapporten för certifiering – i sin helhet eller, om så är nödvändigt för att bevara kommersiellt känsliga uppgifters konfidentialitet, i sammanfattande form – och certifikatet om efterlevnad offentligt tillgängliga i sitt certifieringsregister eller, när det inrättats, i det unionsregister som föreskrivs i artikel 12 (*unionsregistret*).

3. Certifieringsorganet ska minst vart femte år, eller oftare när så anges i den tillämpliga certifieringsmetoden baserat på den relevanta verksamhetens särdrag, utföra omcertifieringsrevisioner för att på nytt bekräfta att verksamheten efterlever artiklarna 4–7 och verifiera den nettovinst vid kolupptag eller nettovinst vid minskning av utsläpp från mark som verksamheten genererar. Till följd av denna omcertifieringsrevision ska certifieringsorganet utfärda en revisionsrapport för omcertifiering med en sammanfattning, och, där så är lämpligt, utfärda ett uppdaterat certifikat om efterlevnad.

Certifieringssystemet ska se över revisionsrapporten för omcertifiering och det uppdaterade certifikatet om efterlevnad och göra revisionsrapporten för omcertifiering – i sin helhet eller, om så är nödvändigt för att bevara kommersiellt känsliga uppgifters konfidentialitet, i sammanfattande form – och det uppdaterade certifikatet om efterlevnad offentligt tillgängliga i sitt certifieringsregister eller, när det inrättats, i unionsregistret.

Certifieringssystemets certifieringsregister eller, när det inrättats, unionsregistret ska utfärda certifierade enheter på grundval av det uppdaterade certifikat om efterlevnad som omcertifieringsrevisionen resulterar i.

4. Verksamhetsutövaren eller verksamhetsutövargruppen ska ge certifieringsorganet stöd under certifieringsrevisionen och omcertifieringsrevisionen, särskilt genom att ge tillträde till verksamhetens lokaler och tillhandahålla alla uppgifter och all dokumentation som det certifieringsorganet kräver.

5. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa strukturen, formatet och de tekniska specifikationerna för den verksamhetsplan och den övervakningsplan som avses i punkt 1 i denna artikel, och de revisionsrapporter för certifieringen och omcertifieringen som avses i punkterna 2 och 3 i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 17.

Artikel 10

Certifieringsorgan

1. Certifieringsorgan som utnämns av certifieringssystemen ska vara ackrediterade av ett nationellt ackrediteringsorgan enligt förordning (EG) nr 765/2008 eller erkända av en nationell behörig myndighet som behöriga för att täcka den här förordningens tillämpningsområde eller certifieringssystemets särskilda tillämpningsområde.
2. Certifieringsorganen ska
 - a) vara behöriga att utföra certifieringsrevisionen och omcertifieringsrevisionen,
 - b) vara juridiskt och ekonomiskt oberoende av en verksamhetsutövare eller en verksamhetsutövargrupp, och
 - c) utföra de uppgifter som krävs enligt denna förordning i allmänhetens intresse.
3. Vid tillämpning av punkt 2 b får inte certifieringsorganen eller någon del av dem
 - a) vara en verksamhetsutövare eller en verksamhetsutövargrupp, vara ägare till en verksamhetsutövare eller en verksamhetsutövargrupp eller ägas av sådana,

- b) ha förbindelser med en verksamhetsutövare eller med en verksamhetsutövargrupp som skulle kunna påverka deras oberoende och opartiskhet.

4. Medlemsstaterna ska övervaka certifieringsorganens verksamhet.

Certifieringsorgan ska på begäran av nationella behöriga myndigheter lämna all relevant information som krävs för att övervaka verksamheten, inklusive datum, tidpunkt och plats för certifieringsrevisionen och omcertifieringsrevisionen,

Om medlemsstaterna upptäcker problem med bristande överensstämmelse ska de utan dröjsmål informera certifieringsorganet och det relevanta certifieringssystemet om detta.

Informationen i fråga om bristande överensstämmelse ska offentliggöras i certifieringsregistret eller, när det inrättats, i unionsregistret.

Kapitel 4

Certifieringssystem

Artikel 11

Certifieringssystemens funktion

1. För att påvisa efterlevnad av denna förordning ska en verksamhetsutövare eller en verksamhetsutövargrupp delta i ett certifieringssystem som är erkänt av kommissionen enligt artikel 13.

2. Certifieringssystemen ska fungera på ett oberoende sätt på grundval av tillförlitliga och transparenta regler och förfaranden, i synnerhet när det gäller intern förvaltning och övervakning, hantering av klagomål och överklaganden, samråd med berörda parter, transparens och offentliggörande av information, utnämning och utbildning av certifieringsorgan, hantering av problem med bristande överensstämmelse samt utveckling och förvaltning av certifieringsregister.

Certifieringssystemen ska fastställa transparenta avgifter och göra information om dessa avgifter lätt tillgänglig för verksamhetsutövare, inbegripet genom att offentliggöra dem på sina webbplatser.

Certifieringssystemen ska inrätta lättillgängliga klagomåls- och överklagandeförfaranden. Information om dessa förfaranden ska göras offentligt tillgänglig i certifieringsregistret eller, när det inrättats, i unionsregistret.

3. Certifieringssystemen ska verifiera om informationen och uppgifterna som en verksamhetsutövare eller verksamhetsutövargrupp lämnat in för certifiering av efterlevnad enligt artikel 9 har genomgått oberoende revision och om certifieringen av efterlevnad, inbegripet revisionsrapporterna för omcertifiering, har utförts på ett exakt, tillförlitligt och kostnadseffektivt sätt.
4. Certifieringssystemen ska minst årligen i sina certifieringsregister eller, när det inrättats, i unionsregistret offentliggöra en förteckning över de utnämnda certifieringsorganen och för varje certifieringsorgan uppge av vilket nationellt ackrediteringsorgan det har ackrediterats eller av vilken nationell behörig myndighet det har erkänts och vilken nationell behörig myndighet som utövar tillsyn över det.

5. Kommissionen ska anta genomförandeakter om fastställande av den struktur, det format, de tekniska specifikationer och den process som krävs vid tillämpning av punkterna 2, 3 och 4 i denna artikel, vilka ska vara tillämpliga på samtliga certifieringssystem som har erkänts av kommissionen. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 17.

Artikel 12

Unionsregister för permanenta kolupptag, kolinlagrande markanvändning och kollagring i produkter, och certifieringsregister

1. Kommissionen ska senast den ... [fyra år från den dag då denna förordning träder i kraft] upprätta och därefter vederbörligen upprätthålla ett unionsregister för permanenta kolupptag, kolinlagrande markanvändning och kollagring i produkter, för att på ett lättillgängligt sätt göra den information som är kopplad till certifieringsprocessen offentligt tillgänglig, vilken åtminstone ska inbegripa den information som anges i bilaga III.

Vid inrättandet av unionsregistret ska kommissionen beakta de rapporter som avses i artikel 30.5 a i direktiv 2003/87/EG och artikel 17.3 i förordning (EU) 2018/841.

Unionsregistret ska använda automatiserade system, inbegripet elektroniska mallar, för att på ett säkert sätt göra den information som är kopplad till certifieringsprocessen offentligt tillgänglig, inklusive certifikaten om efterlevnad och de uppdaterade certifikaten om efterlevnad, för att göra det möjligt att spåra antalet certifierade enheter och undvika dubbelräkning.

Unionsregistret ska finansieras av årliga fasta avgifter som betalas av användarna. Dessa avgifter ska stå i proportion till användningen av unionsregistret och vara tillräckliga för att bidra till att täcka kostnaderna för inrättandet av och de årliga driftskostnaderna för unionsregistret, till exempel kostnader för personal eller it-verktyg.

Medel från sådana avgifter ska utgöra externa inkomster avsatta för särskilda ändamål i enlighet med artikel 21.5 i förordning (EU, Euratom) 2018/1046. Dessa inkomster ska särskilt täcka kostnaderna för it-verktyg, it-tjänster och it-säkerhet, inbegripet drift- och licenssystem samt kostnaderna för personal som arbetar med förvaltning av unionsregistret.

2. Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 16 för att komplettera den här artikeln genom att fastställa de nödvändiga kraven för unionsregistret, inbegripet reglerna för att säkerställa tillräcklig tillsyn över handeln med certifierade enheter, och de faktorer som ska beaktas vid fastställandet av nivån på de avgifter som avses i punkt 1 i den här artikeln och hur de ska uppbäras.

Under det sista kvartalet av det år som föregår kalenderåret för tillämpning ska kommissionen anta en eller flera genomförandeakter för att fastställa eller revidera de enskilda belopp för avgifter enligt punkt 1 i denna artikel som ska tillämpas det kalenderåret.

3. Fram till dess att unionsregistret inrättas ska ett certifieringssystem inrätta och vederbörligen upprätthålla ett certifieringsregister för att på ett säkert sätt göra den information som är kopplad till certifieringsprocessen offentlig tillgänglig, inklusive certifikaten om efterlevnad och de uppdaterade certifikaten om efterlevnad, med som minst den information som anges i bilaga III, för att göra det möjligt att spåra antalet certifierade enheter i enlighet med artikel 9.

Ett certifieringsregister ska använda automatiserade system, inbegripet elektroniska mallar, och ska vara driftskompatibelt med andra erkända certifieringssystemers register i syfte att undvika dubbelräkning.

Kommissionen ska anta genomförandeakter om fastställande av struktur, format och tekniska specifikationer för certifieringsregistren samt för registrering, innehav eller användning av certifierade enheter, inbegripet enligt vad som avses i denna punkt. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 17.

4. Certifierade enheter ska utfärdas av certifieringsregister eller, när det inrättats, av unionsregistret först efter det att en nettovinst vid kolupptag eller en nettovinst vid minskning av utsläpp från mark har genererats, på grundval av ett giltigt certifikat om efterlevnad efter genomförd omcertifieringsrevision.

En certifierad enhet får inte utfärdas mer än en gång och får inte användas av mer än en fysisk eller juridisk person vid någon tidpunkt.

Enheter för permanent kolupptag, koldioxidbindningsenheter för kolinlagrande markanvändning, enheter för kollagring i produkter och enheter för minskning av utsläpp från mark ska förbli åtskilda från varandra.

5. Koldioxidbindningsenheter för kolinlagrande markanvändning och enheter för kollagring i produkter ska löpa ut i slutet på övervakningsperioden för den relevanta verksamheten, och strykas i certifieringsregistret eller, när det inrättats, unionsregistret, såvida inte långsiktig lagring av det upptagna kolet bevisas genom fortsatt övervakning, i enlighet med reglerna i de tillämpliga certifieringsmetoderna.

Artikel 13

Erkännande av certifieringssystemen

1. Endast ett certifieringssystem som erkänts av kommissionen genom ett beslut får användas av en verksamhetsutövare eller verksamhetsutövargrupp för att påvisa efterlevnad av denna förordning. Ett sådant beslut ska gälla under en period på högst fem år och ska göras offentligt tillgängligt i unionsregistret.
2. En medlemsstat ska underrätta kommissionen om en ansökan om erkännande av ett offentligt certifieringssystem.

Den rättsliga företrädaren för ett privat certifieringssystem ska underrätta kommissionen om en ansökan om erkännande av det privata certifieringssystemet.

3. Kommissionen får, efter lämpligt samråd med certifieringssystemet, upphäva ett beslut om erkännande av det systemet enligt punkt 1 i denna artikel om certifieringssystemet underlåter att genomföra de regler som fastställs i de genomförandeakter som avses i artikel 11.5.

Om en medlemsstat eller någon annan berörd part uttrycker vederbörligen motiverad oro för att ett certifieringssystem inte fungerar i enlighet med de regler som fastställs i de genomförandeakter som avses i artikel 11.5 och som utgör grunden för beslut i enlighet med punkt 1 i den här artikeln, ska kommissionen utreda ärendet och vidta lämpliga åtgärder, inbegripet att upphäva det aktuella beslutet.

4. Kommissionen ska anta genomförandeakter om fastställande av struktur, format och tekniska specifikationer i de erkännande- och underrättelseprocesser som avses i punkterna 1 och 2 i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 17.

Artikel 14

Rapporteringskrav

1. Alla certifieringssystem som är erkända av kommissionen och som har varit verksamma i minst tolv månader ska senast den 30 april varje år till kommissionen lämna en årsrapport om sin verksamhet under det föregående kalenderåret, inklusive en beskrivning av eventuella fall av bedrägeri och tillhörande avhjälpande åtgärder.

Kommissionen ska göra de rapporter som avses i första stycket offentligt tillgängliga, fullständigt eller, när så är nödvändigt för att hålla kommersiellt känsliga uppgifter konfidentiella, i aggregerad form.

2. Kommissionen ska anta genomförandeakter om fastställande av struktur, format och tekniska specifikationer för de rapporter som avses i punkt 1 i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 17.

Kapitel 5

Slutbestämmelser

Artikel 15

Ändring av bilagorna

1. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 16 för att ändra bilaga I i syfte att anpassa den till nya och framväxande typer av verksamheter och till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen.
2. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 16 för att ändra bilaga II i syfte att anpassa den till den tekniska utvecklingen.

Artikel 16
Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 8, 12 och 15 ges till kommissionen tills vidare från och med den ... [den dag då denna förordning träder i kraft].
3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 8, 12 och 15 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artikel 8, 12 eller 15 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot de delegerade akterna inom en period på två månader från den dag då akterna delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 17

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av den klimatförändringskommitté som inrättats genom artikel 44.1 a i förordning (EU) 2018/1999. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna artikel ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Artikel 18

Översyn

1. Denna förordning ska ses över avseende alla aspekter, med beaktande av
 - a) relevant utveckling i fråga om unionsrätt, inbegripet dess överensstämmelse med förordningarna (EU) 2018/841, (EU) 2018/842 och (EU) 2021/1119 och direktiven 2003/87/EG och (EU) 2018/2001,

- b) relevant utveckling i fråga om UNFCCC och Parisavtalet, inbegripet regler och riktlinjer för genomförandet av artikel 6 i det avtalet,
- c) tekniska och naturvetenskapliga framsteg, bästa praxis och marknadsutveckling inom kolupptag,
- d) potentialen för permanent kollagring i tredjeländer, med förbehåll för förekomsten av internationella avtal som avses i kapitel III i förordning (EU) 2024/1735, samtidigt som det föreskrivs likvärdiga villkor i förhållande till dem som fastställs i direktiv 2009/31/EG för att säkerställa att den geologiska lagringen av koldioxid som avskilts är permanent säker och miljömässigt säker,
- e) miljöpåverkan av den ökade användningen av biomassa till följd av tillämpningen av denna förordning, inbegripet inverkan på markförstöring och återställandet av ekosystem,
- f) inverkan på livsmedelstryggheten i unionen och på markspekulation, och
- g) certifieringsprocessens kostnad.

2. Senast den ... [tre år från dagen för denna förordnings ikraftträdande eller den 31 december 2028, beroende på vilket som infaller först], och därefter inom sex månader efter resultatet av varje global översyn som avtalas i enlighet med artikel 14 i Parisavtalet, ska kommissionen rapportera till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av denna förordning.

3. Senast den 31 juli 2026 ska kommissionen se över tillämpningen av denna förordning på utsläppsminskning från IPCC:s källkategori jordbruk, underkategori 3.A metanbildning i mag-tarmkanalen och underkategori 3.B gödselhantering, enligt förordning (EU) 2018/1999 och de genomförandeakter som antas enligt den förordningen, med beaktande av alternativkostnader, regelverkets utveckling, eventuella negativa effekter som leder till ökade växthusgasutsläpp samt unionens klimatmål för 2040, som föreslås i enlighet med artikel 4.3 i förordning (EU) 2021/1119, och lämna in en rapport till Europaparlamentet och rådet. Den rapporten ska bland annat baseras på en pilotcertifieringsmetod för verksamheter som minskar jordbruksutsläppen från metanbildning i mag-tarmkanalen och från gödselhantering.

Kommissionen ska vid behov lägga fram ett lagstiftningsförslag som åtföljer rapporten för att utvidga tillämpningsområdet för de verksamheter som omfattas av denna förordning till att omfatta utsläppsminskningar från IPCC:s källkategori jordbruk, underkategori 3.A metanbildning i mag-tarmkanalen och underkategori 3.B gödselhantering, enligt förordning (EU) 2018/1999.

4. Senast den 31 juli 2026 ska kommissionen bedöma de ytterligare krav som behövs för att anpassa denna förordning till artikel 6 i Parisavtalet och bästa praxis, inbegripet motsvarande justeringar, värdpartens godkännande och metoder. I denna bedömning ska kommissionen se över användningen av certifierade enheter för att kompensera för utsläpp som genereras utöver unionens nationellt fastställda bidrag och unionens klimatmål. Den bedömningen ska vid behov åtföljas av ett lagstiftningsförslag.

Artikel 19

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den ...

På Europaparlamentets vägnar

Ordförande

På rådets vägnar

Ordförande

BILAGA I

Delarna i de certifieringsmetoder som avses i artikel 8

När delegerade akter antas enligt artikel 8 ska kommissionen inkludera följande delar i certifieringsmetoderna, med beaktande av särdragen för varje verksamhet:

- a) Typ av verksamhet och beskrivning av de metoder och processer som omfattas, inklusive verksamhetsperiod och övervakningsperiod.
- b) Regler för identifiering av alla kolsänkor och de källor till växthusgasutsläpp i den mening som avses i artikel 4.1, 4.2 och 4.5.
- c) Regler för beräkning av det referensscenario som avses i artikel 4.1 a, i artikel 4.2 a i, i artikel 4.2 b i och iii eller i artikel 4.5 a.
- d) Regler för beräkning av de totala kolupptag som avses i artikel 4.1 b, i artikel 4.2 a ii eller i artikel 4.5 b.
- e) Regler för beräkning av de LULUCF-utsläpp från mark som avses i artikel 4.2b ii.
- f) Regler för beräkning av de utsläpp från jordbruksmark som avses i artikel 4.2 b iv.
- g) Regler för beräkning av de GHG_{associated}-utsläpp som avses i artikel 4.1 c, i artikel 4.2 a iii, i artikel 4.2 b v eller i artikel 4.5 c.

- h) Regler för uppdatering av de standardiserade referensscenarier som avses i artikel 4.9 och för uppdatering av det verksamhetsspecifika referensscenario som avses i artikel 4.11.
- i) Regler för att räkna med osäkerheter på ett konservativt sätt i den kvantifiering av permanenta kolupptag, tillfälliga kolupptag genom kolinlagrande markanvändning och kollagring i produkter samt minskningar av utsläpp från mark som avses i artikel 4.12.
- j) Regler för genomförande av de särskilda additionalitetstester som avses i artikel 5.2.
- k) Övervakningsregler och regler om den begränsning av identifierade risker för återgång av lagrat kol som avses i artikel 6.2 a.
- l) Regler om de lämpliga ansvarsmekanismer som avses i artikel 6.2 b och 6.4, inbegripet regler om risken för att den relevanta ansvarsmekanismen fallerar.
- m) Regler för genomförande av det krav som avses i artikel 6.5.
- n) Regler för övervakning av de minskningar av utsläpp från mark som avses i artikel 6.6.
- o) Regler om de minimikrav för hållbarhet som avses i artikel 7.3.
- p) Regler om övervakning och rapportering av de sidovinster som avses i artikel 7.4.

BILAGA II

Uppgifter som minst ska ingå i det certifikat om efterlevnad som avses i artikel 9

Certifikatet om efterlevnad ska innehålla åtminstone följande uppgifter:

- a) Namn på och typ av verksamhet, inklusive metoder och processer, och verksamhetsutövarens eller verksamhetsutövargruppens namn och kontaktuppgifter.
- b) Platsen för verksamheten, inklusive geografiskt explicit läge för verksamhetsgränserna, med beaktande av medlemsstatens krav på kartskala 1:5 000.
- c) Verksamhetsperiodens längd, inklusive start- och slutdatum.
- d) Certifieringssystemets namn.
- e) Certifieringsorganets namn, adress och logotyp.
- f) Unikt nummer eller unik kod för certifikatet om efterlevnad.
- g) Ort, datum för utfärdande och giltighetsperiod för certifikatet om efterlevnad.
- h) Hänvisning till de tillämpliga certifieringsmetoder som avses i artikel 8.

- i) Den permanenta nettovinst vid kolupptag som avses i artikel 4.1, den tillfälliga nettovinst vid kolupptag som avses i artikel 4.2 a, den nettovinst vid minskning av utsläpp från mark som avses i artikel 4.2 b eller den tillfälliga nettovinst vid kolupptag som avses i artikel 4.5.
- j) Kolupptag enligt det referensscenario som avses i artikel 4.1 a, i artikel 4.2 a i eller i artikel 4.5 a eller utsläpp från mark enligt det referensscenario som avses i artikel 4.2 b i och iii.
- k) De totala kolupptag som avses i artikel 4.1 b, i artikel 4.2 a ii eller i artikel 4.5 b, eller de totala utsläpp från mark som avses i artikel 4.2 b ii och iv.
- l) Ökningen av de direkta och indirekta GHG_{associated}-utsläpp som avses i artikel 4.1 c, i artikel 4.2 a iii, i artikel 4.2 b v samt i artikel 4.5 c.
- m) En uppdelning efter gaser, källor, kolsänkor och kollager med avseende på den information som avses i leden j, k och l.
- n) Varaktighet för övervakningsperioden för verksamheten.
- o) Mängd biomassa som använts och bevis för att den uppfyller de minimikrav för hållbarhet som avses i artikel 7.3.

- p) De eventuella sidvinster för hållbarhet som avses i artikel 7.
 - q) För kolinlagrande markanvändning, sidvinster som avses i artikel 7.2.
 - r) Hänvisning till annan internationell eller nationell certifiering, inbegripet det unika numret eller den unika koden för certifikatet om efterlevnad.
 - s) Typ av ansvarsmekanism, verksamhetens bidrag till mekanismen och den ansvariga fysiska eller juridiska personen.
 - t) Kvantitet och giltighet för certifierade enheter.
 - u) Eventuella osäkerheter i kvantifieringen av kolupptag och minskningar av utsläpp från mark i enlighet med artikel 4.12
-

BILAGA III

Uppgifter som minst ska ingå i det unionsregister
och de certifieringsregister som avses i artikel 12

Unionsregistret och certifieringsregistren ska innehålla åtminstone följande uppgifter för varje verksamhet och varje certifierad enhet:

- a) Namn på och typ av verksamhet samt verksamhetsutövarens eller verksamhetsutövargruppens namn och kontaktuppgifter.
- b) Platsen för verksamheten, inklusive geografiskt explicit läge för verksamhetsgränserna, med beaktande av medlemsstatens krav på kartskala 1:5 000.
- c) Verksamhetsperiodens varaktighet, inklusive start- och slutdatum.
- d) Certifieringssystemets namn, kommissionens beslut om erkännande av det systemet som avses i artikel 13, certifieringssystemets regler och förfaranden och den förteckning över utsedda certifieringsorgan som avses i artikel 11 och de årliga rapporter som avses i artikel 14.
- e) Hänvisning till de tillämpliga certifieringsmetoder som avses i artikel 8.

- f) Den permanenta nettovinst vid kolupptag som avses i artikel 4.1, den tillfälliga nettovinst vid kolupptag som avses i artikel 4.2 a, den nettovinst vid minskning av utsläpp från mark som avses i artikel 4.2 b, eller den tillfälliga nettovinst vid minskning av kolupptag som avses i artikel 4.5.
 - g) De eventuella sidovinster för hållbarhet som avses i artikel 7.
 - h) Certifieringsstatus, inbegripet de certifikat om efterlevnad och certifiering och de revisionsrapporter om omcertifiering som avses i artikel 9; de certifierade enheternas kvantitet och status, t.ex. om de är utfärdade, återkallade, utgångna, annullerade eller tilldelade till en buffert, samt slutanvändning för de certifierade enheterna och den enhet som använder de certifierade enheterna.
-